

IJA # 556

סדור קהלת יעקב מנחה וערבית

Sidur Kehilat Ya`aqov Minhah ye-`Arvit

Shohef, Ya`aqov Mosheh

Baghdad, 5722 (1961 or 1962)

يطلب في صف السهاتمان ما يأتي

١٥ - ١٠ سطر نثر جمل من صد القلعه
(١٢) دريه

١٠ - ١٠ جمل نكتيه بالعبري
٢٠ دريه

١٠ - ١٠ لور اشهر يعري نكتيه بالعبري مع الرقا
٢٠ دريه

١٠ - ١٠ قطعه شماع الاوكل بالعبري نكتيه

Handwritten notes and scribbles on the right page, including some numbers and symbols.

١٠ - ١٠
Handwritten notes at the top of the left page.

Extensive handwritten notes and scribbles covering the left page, including some numbers and symbols.

בתני

כס"ד

סדור

קהלת יעקב

מנחה וערבית

לחול ולשבתות

כמנהגי הספרדים בבגדאד וא"י

בשלוש הרי"ה אדנות, ובטעמים, עם קצור פסקי
דינים הנחוצים, וכמה תקונים והוספות.

העורך והמוציא לאור

יעקב משה שוחט הי"ו

פה בגדאד י"ע"א

בשנת תורה צוה לנו משה לפ"ה

מורשה קהלת יעקב

בהוצאות הקהלה היהודית

קבלה מן רז"ל שכל האומר למנצח בנגינות בצורת המנורה
לא יקרה לו דבר רע ויצליח במעשיו.

למנ	צחב	נגי	נו	תמו	מור	שיר
יברכנו אלהים וייראו אותו כל	ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים	יודך עמים אלהים יודך עמים	ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים	יודך עמים אלהים יודך עמים	לדעת בארץ דרכי בכל גוים	אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
למנ	צחב	נגי	נו	תמו	מור	שיר
למנ	צחב	נגי	נו	תמו	מור	שיר

ס"ח צום
גימטריא קול ממון

ס"ח הכם
גימטריא אדני הלל

בארץ תנחם סלה:

יאסור לדבר בבית הכנסת שיחה בטלה
וביחוד בחזרת השיץ ובקריאת התורה.

פתיחת אליהו הנביא זי"א

שוב לומר פתיחת אליהו ז"ל קודם כל תפלה כי היא פותחת הלב.
כבדאד נוחגים לאסרה ע"ג הנפטר תוך י"ב חדש ואו' אחריה קדיש.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

פתיח אֱלֹהֵינו הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
וַיֹּאמֶר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ
הוּא חָד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא
עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל
כָּל סְתִימִין לִית מְחֻשְׁבָּה תְּפִיסָא
בְּךָ כְּלָל. אַנְתָּ הוּא דְאַפְקֵת עֶשְׂר
תְּקוּנִין וְקַרְיָנִין לוֹן עֶשְׂר סְפִירָן
לְאַנְהָנָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא
אַתְנַגְלִין וְעֲלֵמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבְהוֹן
אַתְכְּפִיאת מְבַנֵי נְשָׂא. וְאַנְתָּ הוּא
דְקָשִׁיר לוֹן וּמְיַחַד לוֹן. וּבְגִין דְאַנְתָּ

מִלְּגָאוֹ כָּל מָאֵן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן
 חֲבָרִיָּה מֵאַלְיִן עֶשְׂרֵה אֶתְחַשֵּׁיב לִיָּה
 כְּבָאֵלוֹ אַפְרִישׁ בְּהָ. וְאַלְיִן עֶשְׂרֵה
 סְפִירָן אֲנִין אֲזִלִּין בְּסִדְרָן חַד אֲרִיד
 וְחַד קְצָר וְחַד פִּינוּנִי. וְאַנְתָּה הוּא
 דְּאַנְתְּהִיג לֹון. וְלִית מָאֵן דְּאַנְתְּהִיג לָךְ
 לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכְּר
 סְטָרָא. לְבוּשֵׁין תַּכְנֵת לֹון דְּמַנְיָהוּ
 פְּרַחִין גִּשְׁמֵתִין לְבָנֵי נִשְׂאָ. וְכַמְּה
 גוּפִין תַּכְנֵת לֹון דְּאַתְּקָרִיאוּ גוּפָא
 לְבָנֵי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסֵן עֲלִיהוֹן
 וְאַתְּקָרִיאוּ בְּתַכְנֵתָא דֵּא. חֶסֶד
 דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוּעָא
 שְׂמָאלָא. תַּפְאָרֶת גוּפָא. נְעֻזָּה וְהוּד
 תְּרִין שׁוּקָן. יְסוּד סִימָא דְּגוּפָא

אֹות בְּרִית קִדְשׁ. מְלָכוּת פְּה תוֹרָה
 שְׁבַעַל פְּה קָרִינֵן לָהּ. חֲכָמָה מוּחָא
 אִיהוּ מַחְשְׁבָה מִלְּגָאוֹ. בִּינָה לְבָא
 וְבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֲלִין תְּרִין
 כְּתִיב הַנְּסִתְרוּת לִיהוָא ^{דְּאִינִי}
 אֲלֵהִינוּ. כְּתָר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתָר
 מְלָכוּת. וְעַלִּיה אֶתְמַר מְנִיד
 מְרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא
 דְּתַפְלִי. מִלְּגָאוֹ אִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו
 ה"א דְּאִיהוּ אֶרֶח אֲצִילוֹת. אִיהוּ
 שְׁקִי דְּאִילְנָא בְּדְרוּעוּי וְעַנְפוּי.
 כְּמִיא דְּאַשְׁקִי לְאִילְנָא וְאַתְרַבִּי
 בְּהוּא שְׁקִי:

רְבוֹן עֲלָמִין אַנְתָּה הוּא עֶלְת הָעֲלוֹת
 וְסַבְתָּ הַסְּבוֹת דְּאַשְׁקִי לְאִילְנָא

בַּהֲהוּא נְבִיעוּי. וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 כְּנִשְׁמָתָא לְנוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים
 לְנוּפָא. וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית דְּיוּקְנָא
 (דְּנוּפָא) מְכַל מַה דְּלָגָא וְלָבַר.
 וּבְרֵאת שְׁמִיא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת
 מְנַהוּן שְׁמֵשׁא וְסִיחָרָא וְכוּכְבִּיא
 וּמְזֻלִי. וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאִין
 וּגְנָתָא דְעֵדֶן וְעֵשְׂבִין וְחַיִּין וְעוֹפִין
 וְנוּנִין וּבְעִירִין וּבְנֵי נָשָׂא.
 לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוּן עֲלָאִין וְאַיְךָ
 יִתְנַהֲגוּן בְּהוּן עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְאַיְךָ
 אִשְׁתְּמוּדְעֵן מְעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלִית
 דְּיַדַּע בְּךָ כְּלָל. וּבַר מְנַךְ לִית יְהוּדָא
 בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוּדְע
 אַדוּן עַל כְּלָא. וְכֹל סְפִירָן כָּל חַד

אִית לִיה שֵׁם יְדִיעַ. וּבְהוּן אֲתְקִרִיאוּ
 מְלֶאכְבִּיא. וְאַנְתָּ לִית לְךָ שֵׁם יְדִיעַ
 דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל שְׁמָהּן וְאַנְתָּ
 הוּא שְׁלִימוּ דְכְּלָהוּ. וְכֹד אַנְתָּ
 תְּסַתְּלַק מְנַהוּן. אֲשֶׁתְּאֵרוּ כְּלָהוּ
 שְׁמָהּן כְּנוּפָא בְּלֹא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּ
 חַכִּים וְלֹא בְּחַכְמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא
 מְבִין וְלֹא מְבִינָה יְדִיעָא. לִית לְךָ
 אַתְר יְדִיעָא. אֲלֵא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
 תְּקַפְךָ וְחִילְךָ לְבְנֵי נָשָׂא. וְלְאַחֲזֵאָה
 לִון אֵיךָ אַתְנַהֲיג עֲלֵמָא כְּדִינָא
 וּבְרַחֲמֵי דְאַנּוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפּוּם
 עוֹבְדֵיהוּן דְּבְנֵי נָשָׂא. דִּין אִיהוּ
 גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצְעוּתָא.
 צְדָק מְלִכוּתָא קְדִישָׁא מְאֻזְנֵי צְדָק

תרון סמכי קשופ. הין צדק אות
 ברית. כללא לאחזאה איה אתנהיג
 עלמא. אבל לא דאית לה צדק
 ידיעא דאיהו דין. ולא משפט
 ידיעא דאיהו רחמי. ולא מכל
 אלין מדות כלל. קום רבי שמעון
 ויתחדשון מלין על ידה. דהא
 רשותא איה לה לגלאה רזין
 טמירין על ידה מה דלא אתיהיב
 רשו לגלאה לשום בר נש עד כעין:
 קם רבי שמעון פתח ואמר לה
 יהוה ^{איהו} הגדלה והגבורה
 וכו. עלאין שמעו אנון דמיכין
 דחברון ורעיא מהימנא אתערו
 משנתכון. הקיצו ורננו שוכני עפר.

אלין אנון צדיקיא האנון מסטרא
 דההוא דאתמר בה אני ישנה ולכי
 ער. ולא אנון מתים. ובגין דא
 אתמר בהון הקיצו ורננו וכו. רעיא
 מהימנא אנת ואבהון הקיצו ורננו
 לאתערו תא דשכינתא דאיהו
 ישנה בגלותא. דעד כעין צדיקיא
 כללהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד
 יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי
 רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא
 מהימנא דהא עלך אתמר קול הודי
 דופק לגבאי בארבע אתון היליה.
 ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי
 ונתתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון
 לא יוסף להגלותך. שר אשי נמלא

טל מאי נמלא טל אלא אמר קדשא
ברוך הוא. אנת חשבת דמיומא
דאתחרב בי מקדשא דעאלנא
בביתא דילי ועאלנא בישובא לאו
הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת
בגלותא. הרי לך סימנא שראשי
נמלא טל ה"א שכינתא בגלותא.
שלימו דילה וחיים דילה איהו טל.
ודא איהו יוד ה"א וא"ו. וה"א איהו
שכינתא דלא מחשבן טל אלא
יוד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשבן
טל. דאיהו מליא לשכינתא
מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד
יקום רעיא מהימנא ואבהן קדישין
עמיה. עד כאן רזא דיהודא.

ברוך יהו ואהינו יאהוביה לעולם אמן ואמן:

בענית אמן וכוון שהיא ספר אדרגטיה

ויהגדר ויתקדש שמייה רבא. אמן
בעלמא די ברא כרעותיה.
וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה.
ויקרב משיחיה אמן כחייכון וכיומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריבואמרו אמן: אמן יהא שמייה רבא
מברך. לעלם לעלמי עלמיא
יתברך וישתבח. ויתפאר. ויתרום.
ויהנשא. ויתהדר ויתעלה. ויתהלל
שמייה דקודשא בריך הוא. אמן
לעילא מן כל ברכתא. שירתא.
תשבתתא ונחמתא. דאמירן
בעלמא ואמרו אמן: אמן

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמֵי דִיהוֹן
 וְעַל כָּל תַּלְמֵי דִי תַלְמֵי דִיהוֹן.
 רַבְּעִסְקִין בְּאוּרֵי תֵּא קִדְשָׁתָא. דִּי
 בְּאַתְרָא הִדִּין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר.
 יְהֵא לְנָא וְלִהוֹן וְלִכְוֹן הִנָּא וְחֶסְדָּא
 וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם מְאֵרִיה שְׁמִיָּא
 וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אֱמִן: אֱמִן יְהֵא שְׁלָמָא
 רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. הַיִּים וְשִׁבְעַ וְיִשׁוּעָה
 וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגֵּאֲלָה
 וְסִלְיָחָה וְכַפְרָה וְרִיחָה וְהַצְלָה. לְנוּ
 וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֱמִן: אֱמִן
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמֵרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֱמִן:

קדיש לה' לא ימכר ולא יגאל

לבית הכנסת

ואין רשות להוציאו לחוץ כלל ועקר

הקדישו ה'

למנוחת נר"ן של:

לחדש

נפטר כיום

שנת ה'

תנצב"ה

וזה בתפלת המנחה לאומרה בצבור ובמנה שהוא מתשע שעות ומתצה בשעות ומניות, עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה, ובשעת הרחק כגון שרוצה לנסוע או אונס אחר שמוכרח להקדים, יכול להתפלל ששש שעות ומתצה דהיינו חצי שעה אחר הצות היום.

לשם יחוד קודשא כריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה ב"יה ביחודא שלים (יהיה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו כאים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכי.

למנצח על הגתות. לבני קרח

מוזמור: מה ידירות

משפנותיך יהוה ואדני ^{יאהרונתי} צבאות:

נכספה וגם כלתה אנפשי לחצרות יהוה ואדני ^{יאהרונתי} לבין וישרי ירננו אל-אל

חי: גם צפור ומצאה בית ודרור וקן

לה אשר-שתה אפרחיה אתי

מזבח חותיך יהוה ואדני ^{יאהרונתי} צבאות מלכי

ואלהי: אשרי יושבי ביתך. עוד

יהללוך סלה: אשרי אדם עזולו

בך. מסלות בלבכם: עברי בעמק

הבבא מעין ישיתוהו. גם ברכות

יעשה מורה: ילכו מחיל אל-חיל.

יראה אל-אלהים בציון: יהוה ואדני ^{יאהרונתי}

אלהים צבאות שמעה תפלתו.

האזינה אלהי יעלב סלה: מגננו

ראה אלהים. והבט פני משיחך:

כי טוב יום בהצריך מאלך בחרתי

הסתופק בבית אלהי. מהור באהלי

רשע: כי שמש ומגן יהוה ואדני ^{יאהרונתי}

אלהים חן וכבוד יתן יהוה ואדני ^{יאהרונתי}.

לא ימנע טוב להלכים בתמים:

יהוה ואדני ^{יאהרונתי} צבאות. אשרי אדם

בטח בך:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֶת־קַרְבְּנִי לְחֹמֵי לְאִשֵּׁי
 רֵיחַ נִיחַחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה ^{יֵאֱהוֹנָה} כְּבָשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶהָ
 תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בְּבִקְרָ וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת
 לְמִנְחָהּ בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת
 הַחֵיץ: עֲלֵת תָּמִיד הַעֲשֶׂה בְּהַר סִינַי
 לְרֵיחַ נִיחַחֵי אִשָּׁה לַיהוָה ^{יֵאֱהוֹנָה}:
 וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵיץ לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בְּקִדְשׁ הַסֵּד נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה ^{יֵאֱהוֹנָה}:

וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֻבִים כְּמִנְחַת הַבִּקְרָ וּכְנִסְכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַחֵי לַיהוָה:
 עֵינָן גְּדוֹל וְנוֹרָא הוּא אֲמִירַת פְּסוּם הַקְטוֹרֶת גִּם כֹּכַל יוֹם. כִּי
 כְּבִקְרָ קוֹדֵם תַּפְלַת שְׁחָרִית וְאַחֲרֶיהָ, וּפְעַם א' קוֹדֵם מִנְחָה.
 וְצִרִיךְ לַכּוּיִן כִּה הִרְבָּה, וְכוּזָה"ק הַפְּלִיג כִּה מֵאֵד וו"ל אר"ש אי בני
 נִשָּׂא הוּו יִדְעִין כִּמָּא עֵלָאָה עוֹבְרָא דְקְטוֹרֶת קְמִי קְבִיָּה הוּו נְסֻלִי כֹל
 מִלָּה וּפְלָה וְהוּו סְלִקִין לֶה עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהוּ כְּכִתְרָא דְרַהֲבָא וְכוּ.
 אֶתָּה הוּא יְהוָה ^{יֵאֱהוֹנָה} אֶל־הֵינּוּ
 שֶׁתְּקַטִּירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת־קַטְרֵת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁפִירַת
 הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם כִּי אֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
 עֲלֵיד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כִּפְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יֵאֱהוֹנָה} אֶל־מֹשֶׁה קַח
 לָךְ סַמִּים נְטָף וּנְשִׁחֶלֶת
 וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבִנְיָה זָפָה בַד כְּבֹד
 יִהְיֶה: וְעִשִׂיתָ אֶתָּה קַטְרֵת רִיחַ

מַעֲשֵׂה רוּקַח מִמֶּלֶךְ מְהוּר קָדֵשׁ:
 וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הָדָק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה
 לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֹעֲדֵד לָךְ שָׁמָּה קָדֵשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה
 לָכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהָרִן
 קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּהִיטִיבוּ
 אֶת־הַנִּירֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֶת אֶהָרִן
 אֶת־הַנִּירֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה
 קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה: ^{יא}וְהָאֵדָנָה יֵאָדָוּנָה
 לְדֹרֹתֵיכֶם:

תְּנוּ רֶבֶן פִּטּוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ
 בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה
 בְּמִנְיֵן יָמוֹת הַחֲמָה מְנָה בְּכָל־יוֹם.
 מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב.

וְשֹׁלֶשֶׁה מְנִים יִתְרִים שָׁמָּה מִכְּנִים
 כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מִלֵּא חֲפָנָיו
 בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמִחֻזְרֵן לְמִכְתָּשֶׁת
 בְּעֶרְבֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים כִּדְרֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת
 דְּבָרָה מִן הַדְּבָרָה. וְאַחַד עֶשֶׂר סַמִּים
 הָיוּ בָּהּ. וְאֵלֵינוּ הֵן ^(סוב למנותם באצבעותיו אהצרי של יד ימין)
 בְּהַצְפוּרָן. וְהַחֲלָבָנָה. וְהַלְּבֹנָה.
 מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנָה. יֵמֹר.
 וּקְצִיעָה. וְשִׁבּוֹלֶת גֶּרֶד. יֵבֶרְכּוּם.
 מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשֶׂר שְׁשָׁה עֶשֶׂר מְנָה.
 הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר. קְלוּפָה
 שְׁלֹשָׁה. יֵ קַנְמוֹן תְּשֻׁעָה. בּוֹרִית
 בְּרִשִׁינָא תְּשֻׁעָה קִבִּין. יֵין קִפְרִיסִין
 סֵאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלְתָא. וְאִם לֹא
 מִצָּא יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִיזֹר

עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה
 עשן כל שהיא. רבי נתן הבבלי
 אומר אף כפת הירדן כל שהיא.
 אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר
 אחת מכל סממניה חייב מיתה:
 רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי
 אינו אלא שרף הנוטף מעצי
 הקטף. בורית ברשינא למה היא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. יין בקריסין למה
 הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
 כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים
 יפין לה אלא שאין מכניסין מי
 רגלים במקדש מפני הכבוד:
 תנא רבי נתן אומר כשהוא שוחק

אומר תדק היטב. היטב תדק.
 מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה
 לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא
 שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל
 אם במקדשה כשרה לחצאין.
 ואם חסר אחת מכל סממניה
 חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לשישים או
 לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא
 אלו הנה נותן בה קרטוב של דבש
 אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה.
 ולמה אין מערבין בה דבש מפני
 שהתורה אמרה כי כל שאר וכל
 דבש לא תקטירו ממנו אשה

לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱדֹנָי: יְהוָה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי
 עִמָּנוּ. מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוָה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי אֲשֶׁר־
 אָדָם בָּטַח בָּךְ: יְהוָה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי הוֹשִׁיעָה.
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קָרָאנוּ: וְעֲרָבָה
 לַיהוָה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם.

בְּיוֹם עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמְנֵי־וֹת:
 אֲשֶׁר־יִשְׁבֵּי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ
 סֵלָה: אֲשֶׁר־יִשְׁבֵּי הָעַם שִׁכְכָה לָּךְ.
 אֲשֶׁר־יִשְׁבֵּי הָעַם שִׁוְהוּ אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי
 תְהַלְלֶה לְדוֹד אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ.
 וְאֶבְרַכְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכָל-עַם אֶבְרַכְךָ וְאֶהְלֵלְךָ שִׁמְךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְגִדְלֶה יְהוָה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי
 מֵאֵד. וְלִגְדְלֶתוּ אֵין חֶקֶד: דוֹר לְדוֹר

יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרַתֶיךָ יִגְדֵל: הַדָּר
 כְּכֹד הַדָּר. וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: וְעֵזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ.
 וְגִדְלֶתְךָ אֲסַפְרֶנָּה: זָכַר רַב־טוֹבְךָ
 יִבְיַעוּ. וְצִדְקַתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחֲמִים
 יְהוָה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי אֶרֶךְ אַפִּים וְגִדְלֶת־חַסֵּד:
 טוֹב יְהוָה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי כָּל־כֹּחַ וְרַחֲמָיו עַל־

כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹדֶה יְהוָה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי כָּל־
 מַעֲשֵׂיךָ. וְחַסִּדֶיךָ יִבְרַכְכָּה: כְּכֹד
 מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרַתֹתָיו. וְכְכֹד
 הַדָּר מַלְכוּתֹתָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת־כָּל־
 עֲלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דוֹר וָדוֹר:
 סוֹמֵךְ יְהוָה אֱדֹנָי יִהְיֶה אֱדֹנָי לְכָל-הַנְּפֹלִים.
 וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל־אֱלֵיךְ

ولصحب جمع الحميضي عن الكل البدر

ישגברו ואתה גותל להם את אכלם

בעתו: פותח את ירך (יכין סאד כפסוק זה

כי בו עיקר הפרנסה. ויכין שהוא ית' משניה וון ומפרנס לכל. ויש פורשים כפיהם כלפי השמים והוא סימן לקבלת השפע מלמעלה. וכשיאמר פותח את ירך יכין ר"ת שם פאיי שהוא מספר יאהדונהי. וספר סאיל נס"ח חת"ך ומשביע (ג' חת"ך) לכל חי רצון צדיק

יהו אדני יאהדונהי בכל ירכיו וחסיד

בכל מעשיו: קרוב יהו אדני יאהדונהי

לכל קראיו. לכל אשר יקראהו

באמת: רצון ראו יעשה ואת

שועתם ישמע ויושיעם: שומר

יהו אדני יאהדונהי את כל אהביו. ואת

כל הרשעים ישמיד: תהלת יהו אדני

יאהדונהי ידבר פי ויברך כל בשר שם

קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך

יה מעתה ועד עולם הללויה:

תכון תפלת קטרת לפניך. משאת

בפי מנחת ערב: הקשיבה |

לקול שועי מדבי ואלהי בני

אלהיך אתפלה: ואוי חצי קדיש (דף יא)

יוהר סאד ככל ברכה שיכרך לכסא הישב את הא' של מלת אתה

ולא יאמר ברוכתה. וכן הא' של מלת יהודה ולא יאמר דוני

אדני יפסיק שפת תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהו אדני יאהדונהי (א) אלהינו

ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל

הגדול הגבור והנורא. אל עליון.

גומל חסדים טובים. קונה הכל

וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל

לבני בנייהם למען שמו באהבה:

כשיאמר באהבה יכין למסור עצמו על קדוש השם בעשית אומרים וברנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למען אלהים חיים: ואם שכה אינו חוזר.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: (בתיבת מגן)

יכוון שהיא מספר ג"פ אל) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

יאהדונהי(הד) מַגֵּן אֲבֹתֵינוּ:

אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֱדוֹנֵינוּ (י"ח אנלא) מַתִּיבָה

מֵתִים אֶתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין אוסר מוריד הטל

אם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חזור לראש

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

אם אמר מוריד הטל אינו חוזר.

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַתִּיבָה מֵתִים

בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ

נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר

אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה.

מִי כְמוֹךָ בְּעַל יַכְמָא הֵיטֵב אֶת חַעֲיִן נְבוֹרוֹת

וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ יְמִית וּמַתִּיבָה

וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה אוֹסְרִים, וְאִם לֹא אִסַּר אִינּוּ חוֹזֵר.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵקֵנּוּ זִכְרֵךְ וְצִדְרֵינוּ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וּנְאַמֵּן אֶתָּה לְחַתִּיּוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה אֱדוֹנֵינוּ יאהדונהי מַתִּיבָה הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה הש"צ אוסר

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנוֹעַם שֵׁים סוֹד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ

הַמְּשַׁלְּשִׁים לְךָ קֹדֶשֶׁה וְבוֹקֵתוֹב

עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא יְהוָה אֵל יְהוָה וְאָמַר: קְדוֹשׁ.

קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְהוָהנְהי יִבְרָאֹת מְלֵא

כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָהנְהי מִמְּקוֹמוֹ. וְכַדְבָּרֵי

קְדוֹשְׁךָ כְּתוֹב לְאָמַר: יְמַלֹּךְ יְהוָהנְהי יִבְרָאֹת

לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר הַלְלוּנָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוֹשִׁים

בְּכָל-יּוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָהנְהי יאהדונהי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

בעשיית אוסרים המלך הקדוש:

ואם אמר הא קדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר חוץ כדי דבור. חוזר לראש. וכן הש"צ שטעה בחזרה. חוזר לראש ואו' קדושה פעם שנית.

אתה חונן לאדם דעת ומלמד
לאנוש בינה.

כמוצאי שבת וכמוצאי יום טוב אוסרים, ואם שכח אינו תווך.

אתה חוננתנו יהוה ^{יהוה} אלהינו מדע
והשכל. אתה אמרת להבדיל בין
קודש לחול ובין אור להושך. ובין ישראל
לעמים ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה. כשם שהבדלתנו יהוה ^{יהוה}
אלהינו מעמי הארצות וממשפחות האדמה.
כך פדנו והצילנו משטן רע ומפגע רע
ומכל (מיני) גזרות קשות ורעות
המתרגשות לבא בעולם:

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} חונן הדעת:
השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו
מלבנו לעבודתך.

והחזירנו בתשובה שלמה לפניך:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} הרוצה
בתשובה:

סלח לנו אבינו כי השאנו. מחול
לנו מלכנו כי פשענו. כי
אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
יהוה ^{יהוה} חונן המרבה לסלוח:
ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומחר
לנאלנו גאלה שלמה למען
שמך ^(יכוין י"ד האו"ו ה"א) כי אנא חזק אתה:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} גואל ישראל:

בתקנית צבור דהיינו כד' צוסות אוסר כאן השליח צבור עגנו
(דף לו). אבל הענית צבור שקבלו על כל צרה שלא תבוא אוסר
הש"צ עגנו כשוסק תפלה כמו היחיד.

רפאנו יהוה ^{יהוה} ונגרפא. הושיענו
ונגישעה. כי תהלתנו אתה.

וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל-
 תַּחֲלוּאֵינוּ. וְלְכָל-מִכְאוּבֵינוּ וְלְכָל-
 מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רֹפֵא רַחֲמָן וְנִפְאֵמָן
 אֲתָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהי
 רֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אם אכר בוך עלינו בימות החמה, אם נוכר קודם שהגיע לעושה שלום חוזר לברכנו, ואם הגיע לעושה שלום אק"ש שלא עקר רגליו חוזר לתחלת העמידה.

בְּקִיץ בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-
 מַעֲשֵׂי יְדִינוּ. וּבְרַךְ שְׁנֵיתֵנוּ
 בְּמַלְלֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתִהְיֶה
 אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשִׁבְעַת שְׁלֹשׁ כְּשָׁנִים
 הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב
 וּמְטִיב אֲתָה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

(א) אם טעה ואמר ברכנו בימות הנשמים אם נוכר קודם שהתחיל תקע אומר שם ותן טל ומטר לברכה. (ב) אם נוכר אחר שהתחיל תקע יחמלל כדרכו ויאמר כשופע תפלה ותן טל ומטר לברכה.

אם נוכר אחר שברך שופע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר שם ותן טל ומטר לברכה. (ד) אם נוכר אחר שהתחיל רצה חוזר מברך עלינו ונוטר על הסדר. (ה) אם לא נוכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון אפילו שלא עקר רגליו יחזור לתחלת העמידה. כחורף בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהי

אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל-

מִיָּנֵי תְבוּאֹתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר
 לְבְרָכָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרִיחַ
 פְּנֵי תֵבֵל וְשִׁבְעַת אֶת הָעוֹלָם כְּפִלֵּי
 וּמְלֵא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ
 וּמַעֲשֵׂי מִתְנּוֹת יְדֶיךָ. שְׁמֵרָה
 וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכַּף-דָּבָר רָע.

וּמִכַּף-מִיָּנֵי מִשְׁחִית וּמִכַּף-מִיָּנֵי
 פּוֹרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָהּ תְקוּנָה טוֹבָה
 וְאַחֲרֵית שְׁלֹשׁ. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל
 כָּל-תְּבוּאֹתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ. וּבְרָכָה
 בְּנִשְׁמֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתִהְיֶה

בְּלַמְּטָה אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל-

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like "ואמר שם ותן טל ומטר לברכה" and "אם נוכר אחר שהתחיל רצה חוזר".

אחריתה חיים ושבע ושלוש. בשנים
 השובות לברכה. כי אל טוב ומטיב
 אתה ומברך השנים: ברוך אתה
 יהוה אלהינו יהוה אחד ^{יהודנה} מברך השנים:
 תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא
 נם לקבץ גלויותינו. וקבצנו יחד
 מארבע קנפות ^(יבין שם קדוש חב"ו) הארץ
 לארצנו: ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יהודנה}
 מקבץ גדחי עמו ישראל:
 השיבה שופטינו בבראשונה.
 ויועצינו כבת חלה. והסר
 ממצנו יגון ^(ממא) ואתה ^(לילית). ומלך
 עלינו מהרה אתה יהוה אלהינו ^{יהודנה}
 לברך. בחסד וברחמים בצדק
 ובמשפט: ברוך אתה יהוה ואלהינו

מלך אוהב צדקה ומשפט:
 בעשית המלך המשפט: אם טעה ואסר מלך אוהב אינו חוזר.
 למינים למינים ולמלשינים אל תהי תקנה
 וכל וכל הזדים פדנע יאברו.
 וכל אויביך ^(ממא) וכל שונאיך ^(לילית)
 מהרה יברתו. ומלכות הרשעה
 מהרה תעקר ותשבר ותכלם
 ותכניעם במהרה בימינו: ברוך
 אתה יהוה אלהינו ^{יהודנה} שובר אויבים
 ומכניע מינים:
 על הצדיקים ועל החסידים ועל
 שארית עמך בית ישראל. ועל
 פלישת בית סופריהם. ועל גרי
 הצדק ועלינו. יחמו נא רחמיה
 יהוה אלהינו ^{יהודנה} אל הינו ותן שכר טוב

לשון
 יתנו

לְכֹל-הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמַּת.
 וְשִׁים חָלְקֵנוּ עִמָּהֶם. וְלַעֲוֹלָם לֹא
 גִּבּוֹשׁ כִּי-יָבֶד בְּמַחְנוּ. וְעַל חֲסִדֶּךָ
 הַגָּדוֹל בְּאַמַּת נִשְׁעַנְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הוֹדוּ וְאֲדִינֵנוּ יֵהוָה ^{יֵהוָה} מִשְׁעֵן וּמִבְטָח
 לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁבּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאִשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדֶךָ
 מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּבְּנֶן. ^{(יכוין להתפלל על}

משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא)
 וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהְרָה
 בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנוּ ^{יֵהוָה}

בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם: ^{אֵלֵינוּ}
 אֵת צִמַח דָּוִד עֲבֹדֶךָ מְהֵרָה תִצְמַח
 וְקִרְנוֹ תָרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי

וְשָׁאֵה לְרֹעַ לְמַעַנְתֵּךָ לֵבֵן

לִישׁוּעָתֶךָ קִיְיָנוּ (יכוין לצפות ליסועה) כָּל-^{כָּל}

הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנוּ ^{יֵהוָה}
 מִצְמִיחַ קִרְנוֹ יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הוֹדֵנוּ ^{יֵהוָה} אֱלֹהֵינוּ.
 אֵב הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ.
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.

טוב להתידות ולבקש על הפרנסה בשום תפלה
 רבנו של עולם חסאתי קויתי ופשעתי לפניך, יהי
 רצון מלפניך שתסחול וחסלה ותכפר לי על כל
 מה שחסאתי ושקויתי ופשעתי לפניך מיום שנבראתי
 עד היום הזה. ויהי רצונך אוי א שתזמין פרנסתינו
 וסזונתינו לי ולכל אנשי ביתי היום ובכל יום ויום
 בריוח ולא בצמצום. בכבוד ולא בכזוי. בנחת ולא בצער.
 ולא אצטרך לסתנות בשר ודם ולא לידי הלואתם
 אלא מיך הרחבה הפתוחה והסלאה. בזכות שמך הגדול
 (דקרטקא גי' חתך) הכסונה על הפרנסה:

וּמְלַפְּנֶיךָ מִלְּפָנֵינוּ רִיקָם אֵל-תְּשִׁיבֵנוּ
 חַנּוּנוֹ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתֵנוּ.

וְאֵמֵן

Handwritten marginal notes on the left side of page 35, including the number 35 and various symbols.

בתענית צבור וכן בתענית יחיד יאמר היחיד עננו, וכן השייך ששכת
 לומר בתיב עננו בין גואל לרואש יאמר כאן כיתיד מבלי תתיסח.
 עננו אבינו עננו ביום צום התענית הנה פי כצרה
 גדולה אנחנו. אל תפן לרשענו ואל תתעלם
 מלכנו מבקשתנו. הנה נא קרוב לשועתנו. מרם
 נקרא אליך אתה תענה. נדבר ואתה תשמע בדבר
 שנאמר והיה מרם נקרא ואני אענה. עוד הם
 מדברים ואני אשמע: פי אתה יהוה יהוה
 פודה ומציל וענה ומרחם בכל עת צרה וצוקה:
 (השייך חותם בין גואל לרואש ברוב אתה יהוה יהוה יאהדונה
 השנה לעמו ישראל בעת צרות):

כי אתה שומע תפלת כל פה: ברוך
 אתה יהוה יהוה יאהדונה שומע התפלה:
 רצה יהוה יהוה יאהדונה אל הינו בעמך
 ישראל ולתפלתם ישעה: והשב
 העבודה לדבור ביתך. ואשי
 ישראל ותפלתם מהרה באהבה
 תקבל ברחמים. ותהי רצון תמיד
 עבודת ישראל עמך:

דבר

בר"ה ובחול המועד או יקלה ויבא, ואם שכה, אם נזכר קודם
 שהתחיל מודים אומיה במקום שנזכר, ואם התחיל מודים, אם נזכר
 קודם שהגיע לעושה שלום חזור לרצה, ואם הגיע לעושה שלום
 אע"פ שלא עקר רגליו חזור לראש. חוץ מערבית של ר"ח
 שאם שכת אינו חזור.

אל הינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויעש ויראה וירצה
 וישמע וישקר ויזכר ויכרונו ויכרונו אבותינו.
 ויכרונו ירושלם עירך. ויכרונו משים בן דוד עבדך.
 ויכרונו כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה.
 לתן לתסוד ולרחמים. לתיים טובים ולשלום. ביום
 בראש חדש ראש החדש הזה.

בחוה"מ פסח חג המצות הנה ביום מקרא קדש הנה.
 בחוה"מ סכות חג הסוכות הנה ביום מקרא קדש הנה.
 לרחם בו עלינו ולהושיענו. ויכרונו יהוה יהוה יאהדונה
 אל הינו בו לטובה. ויפקדנו בו לברכה.
 ולהושיענו בו לתיים טובים. בדבר ישועה ורחמים.
 חוס וחסד ומול ורחם עלינו. והושיענו פי אליך
 ענינו. פי אל מלך העין ורחום אתה:

ואתה ברחמים הרבים. תחפץ
 בנו ותרחםנו ותחוינה עינינו
 בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה

רצו
לפני
אורח
לפני

רצו
לפני
אורח
לפני

יהוואדני יהודנהי המחזיר שכנתו לציון:

כחורה. כשהחזן או' מודים יאסרו הקהל בלחש מודים דרבנן ויכרעו ראשם לבד. וכן כסוף מודים יכרעו ראשם בתיבת כרוך ויוקפין בתיבת אל. וצריך להזהר לענות אמן על ברכת המחזיר ואח"כ יאסרו מודים.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוואדני יהודנהי^(ג) אל הינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר נדר נודה לך ונספר תהלתך. על-חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפשו שבכל יום עמנו ועל נפלאותך וטובותך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כילא-כלו רחמך. המרחם כילא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוואדני יהודנהי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקמתנו. בן חיינו ותחננו. ותאסוף גלותינו לתצרות קדשך. לשמר חקך ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם שכח אינו חוזר. על הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו במקום זהם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי שתתיה בן יחנן כהן גדול חשמונאי ובניו בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. ונודים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל

עשית תשועה גדולה ופירקן כהיום הזה. ואחר כך
 באו כנגד לדביר ביתך ופנו את היכלך. וטברו את
 מקדשך והדליקו נרות במצרות קדשך. וקבעו שמונת
 ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמכם נסים
 ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד
 עליהם המן הרשע. בקש להשמיד לתרוג
 ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום
 אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא החדש
 אדר ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את
 עצתו וקלקלת את מחשבתו ותישבות לו גמולו
 כראשו וטלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמכם
 גם נפלא ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כפם יתברך ויתרומם ויתנשא
 תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
 וכל החיים יודוך סלה:

בעשרת ימי חשבה אסורים. ואם שנה אינו חזור
 וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם כי טוב. האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
 ברוך אתה יהוה ^{יאהרונהי (ה')} האל הטוב
 שמך ויך נאה להודות ^(יכוין ס"ח כה"ח):

כתענית צבור אסורים כאן כחורה כרכת כהנים.

שים שלום טובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו בךנו
 באחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו ויהו ^{יאהרונהי} אלהינו תורה
 וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
 ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו
 ולברך את כל עמך ישראל
 ברוכעו ושלום:

בעשרת ימי תשובה אוסרים. ואם שבת אינו חוור.

וְבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִינָסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
וְנַחֲמָה וְנִנְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ וְיִהְיוּ אֲדֵינוּ יְיָ הוֹוֵהוּ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן:

יְהוִי לְרַצוֹן אֱמֵרֵינוּ וְהַגִּינוּ לָנוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹוֵהוּ וְיִהְיוּ צוּרֵינוּ וְגֵאֲלֵינוּ:

אֱלֹהֵי נַצּוֹר לִישׁוּנֵי מַרְעֵי וְשִׁפְתוֹתַי
מִדְבַר מַרְמָה. וְלִמְקוֹלֵי נִפְשֵׁי
תְהוֹם. וְנִפְשֵׁי בְּעַפְרָה לְכָל תַּהֲוֵה.

פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּךָ נִפְשֵׁי. וְכִלְ-הַקָּמִים עָלַי
לְרַעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל
מִחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְּךָ. לְמַעַן זַחְלָצוֹן
יְדִידֶיךָ. ^(ר"ת ס"י) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון סוסק
מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ופסיים באות האחרונה של שמו.

יְהוִי לְרַצוֹן אֱמֵרֵינוּ וְהַגִּינוּ לָנוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹוֵהוּ וְיִהְיוּ צוּרֵינוּ וְגֵאֲלֵינוּ:

שוב לומר למנצח בניגונים בצורת הסנורה. ויש נוהגים לומר
תפלה זו של רב (ברכות ס"ו ע"ב).

יהי רצון מלפניך ה' אביא שתתן לנו חיים ארוכים.
חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של הציון קצמות, חיים
שיש בהם יראת הטא, חיים שאין בהם בושה וכלמה, חיים
של עושר וכבוד, חיים שתהא בנו אהבת התורה
ויראת שמים, חיים שהכלא לנו את כל משאלות לבנו
לטובה לעבודתך. יהיו לרצון ונוי.

כורע וזוכר ג' פסיעות לאחוריו בכריעה א' והפסיעות תהיינה עקב בצד
גודל, וזוכר רגל שפאל תחלה, וקודם שיוקף הופך פניו לשפאל ויאמר
עושה שלום בסרוסיו, וזוקף ויפנה לימינו ויכרע ויאמר והוא יעשה
שלום עלינו, וזוקף ויכרע לפניו ויאמר ועל כל ישראל וכו' וזוקף.

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם ^(כעשיית או' השלום) בְּמַרוֹמָיו
הוא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל-עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְרֵמִי יִי אֵלֵהָא שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹחַלְקֵנוּ
 בְּתוֹרַתְךָ לְעִשׂוֹת תִּקְי רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵּי שָׁלוֹם:

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ץ לקדושה. והש"ץ יעמוד שיעור הלוך ד' אמות ואח"כ יתחיל החזרה.

בעשרת ימי תשובה אומרים

- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי חַטָּאת לִפְנֵיךָ רַחֵם עָלֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי אֵין לָנוּ מַלְךְ אֱלֹה אֲתָה
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי עֲשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי חָדַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כִּסּוּל מַעְלֵינוּ כְּלֵי־זָרוּת קָשׁוֹת וְרַעוֹת
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כִּסּוּל מַחֲשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי הַפֶּה עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כֹּהֵל כְּלֵי־צַר וּמַשְׁטַחַן מַעְלֵינוּ
- : אֵימָה כֹּהֵל דָּבָר וְחֶרֶב וְרַעַה וְרַעַב וְשָׂבִי וּבָהָה וּמַשְׁחִית
- : יִמְצָא וְיִצֹר הַרְעָה וְחוֹלָאִים רָעִים מִכֵּנֵי כְּרִיתָהּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי שִׁלַּח רַפּוּיָהּ שְׁלֵמָה לְכָל־חוֹלֵי עַמְּךָ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי מִנַּע מַנְפָּה מִנְחַלְתָּךְ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי זָבִיר כִּי עָפַר אֲנָחְנוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי מַחֹל וְשִׁלַּח לְכָל־עֲנֻתֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי קִרְע רֹעַ גִּזְרֵי דִינֵינוּ (יבין כּשֶׁ כְּרִיעַ שִׁמּוֹן)
- : אֵימָה מַחֹק כְּרִתְמֵיךָ הַרְבִּים כְּלֵי־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ

- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי מַחָה וְהַעֲבַר פִּשְׁעֵינוּ מִיְּמֵךְ עֲיָיִךְ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי תַיִם טוֹבִים
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי צְדִיקִים וְחַסִּדִּים
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי מִזְוֹת וּפְרִתְסָה טוֹבָה
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי מַחִילָה וְסַלְיָהּ וְכַפָּרָה
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי זָאֵלָה וְיִשׁוּעָה
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי וְכִרְנוּ בּוֹכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי הַצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי הָרַם קִרְוֹן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי וְהָרַם קִרְוֹן מִשִּׁיחָךְ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי חֲנֻנֵי וְעֲנֻנוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵיךְ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי עֲשָׂה לְמַעַןךָ אִם־לֹא לְמַעַנֵנוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי קַבֵּל פְּרִחִמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבְנֵי אֵל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקוֹם מִלְּפָנֶיךָ

דיני נפילת אפים

א) אלו הם הימים שאין מתודים בהם ואין נופלים על פניהם, ר"ח. כל חדש ניסן. פסח שני (יד באייר). ליג לעומר. מרחשון עד סוף י"ב בו. תשעה באב. סיו באב. ערב ר"ה. ערב יח"כ. ממוצאי יח"כ עד סוף תשרי. חנוכה. סיו בשבט. פורים.

יד וסי של אדר א' וכשיש מילה בביהכ"נ או אפי' שהמילה בבית אם יש אבי הבן או סנדק בביהכ"נ וכשיש חתן בביהכ"נ ובבגדאד נוהגים שלא לפול ציפ' גם ביום ירא אב וביום יז' סבת. (ב) כל יום שאין נופלים על פניהם אין טופלים גם במנחה שלפניו חוץ בערב ריה ועיה"כ. (ג) יתרה ציט א' ב' ויכפול ה' אותיות מנפצ' כמסודר פה. (ד) בכל תיבה המתחילה באחת מאותיות א' ב' יכה בנחת באגרוף של יד ימין על הלב שהוא תחת הוד בארבע או חמש אצבעות בצד שמאל, וזהו להכות דוקא על הלב ולא כאותם המכים על הוד או למעלה ממנו כי אין זה מקום הלב.

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ^{יאהוונה} **וְאֱלֹהֵינוּ יְהוָה**
אֲבוֹתֵינוּ. תבא לַפְּנֵיךָ תַּפְּלָתֵנוּ
וְאֵלֵינוּ תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְּחַנְּתֵנוּ. שֶׁאֵין
אֲנַחְנוּ עֲזִי פָנִים וְקָשִׁי עוֹרֶף לֹאֲמַר
לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהוונה} **וְאֱלֹהֵינוּ יְהוָה**
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ.
אֲבָל חַטָּאֵנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנִשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ.
בְּגִדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרַנּוּ דּוּפוּי וְלִשְׁוֹן הָרַע.
הָעוֹיְנוּ. וְהִרְשָׁעֵנוּ. וְדָנּוּ חַמְסָנוּ.

טַפְּלָנוּ שֶׁקָּר וּמְרֻמָּה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת
רְעוּת. כּוֹזְנוּ. כְּעֵסְנוּ. לְצָנוּ. מְרַדְּנוּ.
מְרִינוּ דְּבַרְיָךְ. נֹאֲצָנוּ. נֹאֲפָנוּ. סָרְרָנוּ.
עוֹיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגָמָנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ
אָב וְאִם. קָשִׁינוּ עֲרָף. רִשְׁעֵנוּ.
שַׁחַתְּנוּ. תַּעֲבָנוּ. תְּעִינוּ וְתַעֲרַתְּנוּ
וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק
עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ
וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

אם עברו שבעה דקים משקיעת החמה אין אומרים י"ג מדות. אלא ארבע אפים אתה ובעל תרחמים. גדלת רחמיך ותסדריך הודעת לענו מקדמם וכן כתוב בתורתך. ויגד י'הו'אדני' ^{יאהוונה} בענין ויתיצב עמו שם. ויגרא בשם י'הו'אדני' ^{יאהוונה} ושם נאמר:

י"ג מדות צריך לאמרם כמתון, וטוב לסנותם כאצבעותיו, וישעים את הפסק שבין ה' | ה', ומי שאומרם כיהר מבלי פסק ביניהם עונשו גדול. וישתח מעט כשומר ויעבור, ויוקף כשאו' ה'ה'.

ויעבר יהוה אלהי אהרונה על פניו ויקרא
 יהוה אלהי אהרונה ויהוה אלהי אהרונה אל
 רחום ותנון י ארך אפים ורב
 חסד וואמת: נצר חסד לאלפים
 ינשא עון ופשע וחטאה י ונקה:

אחר שקיעת החמה אין עושים נפילת אפים.

רחום ותנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:

לדוד אליהו יהוה אלהי אהרונה נפשי אשא: אליהי קח
 בטחתי אל אבוסה. אל יעלצו אויבי לי: גם
 כל קנייך לא יבשו. יבשו הבונדים ריקם: דרכיך
 יהוה אלהי אהרונה הודיעני. ארחותיך למדני: הדריבני
 באמתך. ולמדני כראתה אליהי ישעי. אותך קייתי
 כל ימיו: וכבר רחמיך יהוה אלהי אהרונה וחסדיך. כי
 מעולם הנה: חטאת נעורי ופשעי אל תזכר כחסדיך
 וקר לראתה. למען טובך יהוה אלהי אהרונה: טוב וישך
 יהוה אלהי אהרונה. על כן יורה חטאים בדרך: ודרך
 עניים במשפט. וילמד עניים דרכו: כל ארחות
 יהוה אלהי אהרונה חסד ואמת. לנצרי בריתו ושרתיו:
 למען שמך יהוה אלהי אהרונה. וסלחת לעוני כי רב

הוא: מי זה האיש ירא יהוה אלהי אהרונה. יורנו בדרך
 יבחר: נפשו בטוב תלין. וירעו ירש ארץ: סוד
 יהוה אלהי אהרונה לבראיו. ובריתו להודיעם: עני תמיד
 אל יהוה אלהי אהרונה. כי הוא יוציא מרשת רגלי:
 פנה אלי ותנני. כדחיד ועני אני: צרות לבבי תרחיבו.
 כמצוקותי הוציאני: ראה עני ועמלי. ושא לכל
 חטאתי: ראה איבי כדרכו ושנאת. חמס שנאתי:
 שמרה נפשי והצילני. אל אבוש כרחסתי כך: חסד
 וישך יצונו. כי קייתך: פנה אל הים את ישראל.
 מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל. מכל צונותיו:
 יהוה אלהי אהרונה אליהו ישראל שוב מחרון אפה.
 והנחם על הרעה לעמך:

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך
 אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו
 מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו
 צדקת וחסד למען שמך הגדול והושיענו. ואמתנו לא
 נבע מהנעשה. כי עליה עינינו: וכור רחמיך יהוה אלהי
 אהרונה וחסדיך. כי מעולם הנה: וירחם סדיך יהוה אלהי
 אהרונה עלינו. באשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות
 ראשונים מחר. וקדמונו רחמיך. כי בלוננו כאד: עזרנו
 בשם יהוה אלהי אהרונה. עשה שמים וארץ: חננו יהוה אלהי

יאהרונחי תננו. כירב שבענו בוז: ברגו רחם תזכר:
 ברגו אהבה תזכר. ברגו עקרה תזכר. ברגו תמימות
 תזכר: יהוה אלהינו יאהרונחי הושיעה. המלך יעננו
 ביום קראנו: כיהוא ידע יצרנו. זכור כיעפר
 אנחנו: עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך.
 והצילנו וברך על חטאתינו למען שמך:

כנגדאד וסכיכותיה יש נוהגים לומר פסוקים אלה אחרי ויעבור.
 המיכה ברצונך את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: או תחפץ ובחי צדק
 עולה וכליל. או יעלו על מזבחת פרים:

בימים שאין נופלים על פניהם אומרים אחר התורה

יהי שם יהוה אלהינו מברך. מעתה ועד
 עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל
 שם יהוה אלהינו יאהרונחי: רם על כל גוים. יהוה אלהינו
 יאהרונחי. על השמים כבודו: יהוה אלהינו יאהרונחי
 אדוננו. מה אדיר שמך בכל הארץ:

ואומר החון חצי קדיש ואח"כ אומר

תתקבל צלותנו ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
 דכל בית ישראל קדם אכונא דבשמאי
 וארשא ואמרו אמן: אמן

יהא שלמא רבא מן שמאי. תיים ושבע וישועה
 ונתמה ושיזכא ורפואה ונאלה וסליחה וכפרה
 ורינוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן

יעשה שלש פסיעות ויאמר

עושה שלום כמרומו. הוא ברחמי עשה שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים
 יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו

סלה: לדעת בארץ הרבה. בכל גוים
 ישועתך: ידוך עמים | אלהים. ידוך עמים

כלם: ישמחו וירננו לאמים כית שפט
 עמים מישר. ולאמים | בארץ תנחם סלה:

ידוך עמים | אלהים. ידוך עמים כלם:
 ארץ נתנה יכולה. יברכנו אלהים אלהינו:

יברכנו אלהים. וייראו אותו כל אפסי ארץ:

בערב שבת במקום למנצח אומרים

יהוה אלהינו יאהרונחי מלך גאות לבשלבש יהוה אלהינו
 יאהרונחי עז התאזר. אף תבון תבל

בְּלִתְמוּט: נִכּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז. מֵעוֹלָם אָתָּה:
 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה ^{יֵהוּדוֹנְהוּ} יֵהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
 קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיָּם: מִקְלוֹת אֲמִים
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם: אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוָה ^{יֵהוּדוֹנְהוּ} יֵהוָה: עֲדַתְיָךְ אֶנְאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ
 נִאֲוָה־קִדְשׁ. יְהוָה ^{יֵהוּדוֹנְהוּ} יֵהוָה לְאָרֶץ יָמִים:

ואומרים קדיש יהא שלמא (דף יא)

עֲלִינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת
 נְדָרָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׂלֵא
 עֲשֵׂנוּ כְגוּיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׂמֵנוּ
 כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׂלֵא שָׁם
 חִלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם.
 שְׂהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק
 וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל רֵא יוֹשִׁיעַ.
 (יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחוים יכרע כל גונו). וְאֲנַחְנוּ
 מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂהוּא נוֹמָה
 שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ. וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל. וְשִׁכֵּנֵת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי
 מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד
 אַחֵר. אֵמֶת מִלְכֵנוּ וְאֵפֶס זוּלָתוֹ.
 כְּפָתוּב בַּתּוֹרָה. וְיִדְעַת הַיּוֹם
 וְהַשְּׁבוֹת אֶל־לְבָבְךָ כִּי יְהוָה ^{יֵהוּדוֹנְהוּ} יֵהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־
 הָאָרֶץ מִתַּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִבְּרָה לָךְ יְהוָה ^{יֵהוּדוֹנְהוּ} יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ
 לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ
 (ס"ח כה"ח) לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵינוּ מִן הָאָרֶץ
 וְהָאֱלֹהִים כְּרוֹת וּבְרֵתוֹן. לְתַקּוֹן עוֹלָם
 בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכֹל־בְּנֵי בְּשָׂר וּקְרָאוּ
 בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֶלְיָךְ כְּרִרְשִׁיעֵי־

אָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תִבְרַל.
 כִּי לֹךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־
 לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה וְאָדֹנָיִי יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרַעוּ וַיִּפְלְאוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹוּתֵנוּ.
 וַיִּקְבְּלוּ כָלֶם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהַרָּה לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלֶּךָ הִיא. וְלְעוֹלָמֵינוּ עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כְּפִתוּב בְּתוֹרָתֶךָ.
 יְהוָה וְאָדֹנָיִי יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד:
 וְנִאֶמֶר וְהָיָה יְהוָה וְאָדֹנָיִי יֵהוָה לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה וְאָדֹנָיִי יֵהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

תפלת ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' כוכבים קטנים
 עד עמוד השחר, ואם הצבור מקדימין להתפלל ערבית יתפלל
 עמהם, וכשיגיע זמן קיש חור וקורא קיש בלא ברכה.

בראש חדש אומרים

בִּרְכֵי נַפְשׁוֹ אֶת־יְהוָה וְאָדֹנָיִי יֵהוָה וְאָדֹנָיִי
 אֱלֹהֵי נַגְדֶלְתָּ מְאֹד הוֹדוּתֶךָ
 לְבִשְׁתֵּךְ: עֲמָה אֹר כִּשְׁלֵמָה נוֹטָה
 שָׁמַיִם כְּיָרִיעָה: הַמְקַרְהַ בַּמַּיִם
 עֲלֵיוֹתָיו הַשָּׁם־עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְתַּלֵּךְ
 עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת
 מְשֻׁרְתָיו אֵשׁ לַחַט: יִסַּד אָרֶץ עַל־
 מְכוּנֶיהָ כִּלְמֹוט עוֹלָם וָעֶד: תַּהוֹם
 כְּלָבוֹשׁ כְּפִסּוֹתָיו עַל־הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם:
 מִן־גְּעֵרָתֶךָ יִנּוּסוּן מִן־קוֹל רַעַמְךָ
 יִחַפְּזוּן: יַעֲלֹו הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת אֶל־
 מְקוֹם זֶה וַיִּסְדַּתְּ לָהֶם: גְּבוּל־שִׁמְתָּ
 כִּלְיַעֲבָרוֹן כִּלְיַשְׁכּוֹן לְכַסּוֹת־הָאָרֶץ:
 הַמְשַׁלַּח מַעֲנִינִים בְּנְהָלִים בֵּין הָרִים

יִהְיֶה לָבוֹן יִשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ
 פְּרָאִים צִמְאִים עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם
 יִשְׁבּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ־קוֹל׃
 מִשְׁקֵה הַרִים מֵעַל־יֹרְתוֹ מִפְּרֵי
 מַעֲשֵׂי־הַיָּד תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ׃ מִצְמִיחַ
 חֲצִיר וּלְבַהֲמָהוּ עֹשֵׁב לַעֲבֹדֶת־הָאָדָם
 לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ׃ וַיִּין וַיִּשְׁמַח
 לְבַב־אָנוּשׁ לְהַצְחִיל פָּנִים מִשְׁמֵן
 וְלֶחֶם לְבַב־אָנוּשׁ יִסְעֵד׃ יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי
 יְהוָה ^{יֵאֱהוּבָה} אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע׃
 אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה
 בְּרוּשִׁים בֵּיתָה׃ הַרִים הַגְּבוּהִים
 לִיעֲלֹם סְלָעִים מַחֲסֵה לְשֹׁפְנִים׃
 עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע
 מְבוֹאוֹ׃ תִּשְׁתַּחֲשָׁף וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ־

תִּרְמַשׁ כָּל־חַיְתוֹ־יַעַר׃ הַכְּפֹרִים
 שֹׂאֲנִים לַטֶּרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִים׃
 תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַאֲסִפּוּן וְאֵל־מְעוֹנֹתֵם
 יִרְבְּצוּן׃ יֵצֵא אָדָם לַפַּעַל וּלְעֲבֹדֹתוֹ
 עַד־יָעָרֵב׃ מִהֲרֹבּוֹ מֵעֲשֵׂי־יְהוָה
^{יֵאֱהוּבָה} כָּל־כֶּסֶף בְּחֻכְמָה עֲשֵׂיתָ מִלְּאָה
 הָאָרֶץ קִנְיָנָה׃ זֶה אֱהִים גְּדוֹל וְרַחֵב
 יָדַיִם שֶׁס־רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת
 קְטָנוֹת עִם־גְּדֹלוֹת׃ שֵׁם אֱנִיּוֹת
 יִהְיֶה לָבוֹן לְיִתְּנֵן זֶה וַיִּצְרַת לְשַׁחֲקֵבּוֹ׃
 כָּל־כֶּסֶף אֱלֹהֵי יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָלִים
 בַּעֲתוֹ׃ תִּתֵּן לָהֶם יְלִקְטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ
 יִשְׁבְּעוּן טוֹב׃ תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ וַיִּבְהַלּוּן
 תִּסְפֹּר רִוְחָם יִגְוְעוּן וְאֵל־עֲפָרָם יִשׁוּבוּן׃
 תִּשְׁלַח רִוְחְךָ וַיִּבְרָאוּן וְתִתְחַדֵּשׁ פְּנֵי

אֲדַמָּה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} לְעוֹלָם
 וַיִּשְׁמַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט
 לָאָרֶץ וַתִּרְעַד וַיַּעַן בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ:
 אֲשִׁירָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה
 לַאלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי
 אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי}: יִתְמוֹ
 חַטָּאִים | מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים |
 עוֹד יִזְנֶם בְּרִכֵּי נַפְשֵׁי אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} הַלְלֵינָהּ:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליתרא שם ייה כו"ה כיתורא
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל
 תפלת ערכית שתקן יעקב אע"ה עם כל המצות
 הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות
 נחת רוח ליוצרו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו'.
 כנגדאד נהגים לומר פזוקים אלו קודם ערכית.

כִּי יֵלֶךְ רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} אֶלְהֵיךָ לֹא
 יִרְפָּךְ וְלֹא יִשְׁחִיטְךָ. וְלֹא יִשְׁפַח אֶת־

בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וְהוּא
 רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ. וְלֹא יַעֲזֹר כָּל־חַמְתּוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי}
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אֲדָם בּוֹטַח
 בָּךְ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם
 עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

ואו' חצי קדיש ואחכ"א ברכו את יהוה אלהינו יאהרונתי במבורך
 ועונים הקהל בך יהוה אלהינו יאהרונתי במבורך לעולם ועד

בארץ ישראל נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אֲדָם
 בּוֹטַח בָּךְ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ. וְלֹא יַעֲזֹר כָּל־חַמְתּוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי}
 הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ: בְּרַכּוּ אֶת ה' וכו'...

פְּרוּך אֶתֶּה יְהוָה יֵאָדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מְעַרֵּב
 עַרְבִים בְּחֻקָּהּ. פֹּתַח שְׁעָרִים
 בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַיָּמִים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. נוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמְעַבֵּיר
 יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם
 וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה יֵאָדוּנָהי צְבָאוֹת
 שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוּנָהי
 הַמְעַרֵּב עַרְבִים:
 אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אֲהַבַת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן

יְהוָה יֵאָדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ
 נְשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ וּנְשַׂמַּח וּנְעַלּוּ בְּדַבְרֵי
 תְּלִמּוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וּחֻקֹּתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם תִּיַּיֵּנוּ אוֹרְךָ וּמִינוּ.
 וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַתָּה בְּתוֹךְ
 לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יֵאָדוּנָהי אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

צריך להשמיע לאנניו בקיש, ויקרא אותה בטעמים ובכונה,
 וידקדק מאד באותיותיה, ויתן ריוח בין הדבקים, והיינו
 כל מלה שסופה כמו האות הראשונה של המלה שאחריה כגון
 על לבבך, בכל לבבכם וכיוצא, וכן כל מלה שסופה מי והמלה
 שאחריה מתחילה באי יתן ריוח ביניהן שלא תבלע אות אחת
 מהן, ושמנו עליהן סימן כזה כדי לדקדק בהן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יֵאָדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה יֵאָדוּנָהי | אֶחָד:

ואוי בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 יְהוָה יֵאָדוּנָהי יכוין לקיים מי'ע אהבת ה' את יְהוָה יֵאָדוּנָהי
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ

Handwritten notes in red ink, including the word 'אֶחָד' and other illegible characters.

וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֵדֶךָ: וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְנֶךָ
 הַיּוֹם יִפְסִיק מֵעַט ^{מעט} עַל-לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם
 לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדֶךָ וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
 מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתָּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ^{אהדוניה} אֱלֹהֵיכֶם
 יִבְטֹא הֵיטֵב אֶת הַעֵינַי וְלֹעֲבָדוּ בְּכָל-לִבְבְּכֶם
 וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטָּר-אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ
 וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב

בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ:
 הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרַתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וַחֲרָה ^{יפסיק מעט}
 אֱתֵי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אהדוניה} בְּכֶם וְעָצַר אֶת-
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אהדוניה}
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
 עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ

וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִבְטֵא הִיטֵב
 אֶת הָעוֹן נִשְׁבַּע יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבְנִי לְאַבְתִּיכֶם
 לְתֵת לָהֶם כִּיְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבְנִי אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל-צִיצִית
 הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-
 כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֲנִיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זְנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים

עש
 עש
 עש

לְאַלְהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבְנִי אֲלֵהֵיכֶם
 יְכוּן לְקִיִּים מִצּוֹת עֹשֶׂה שֶׁל זְכוּרַת יְצִיאַת מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבְנִי
 אֲלֵהֵיכֶם: אָמֵן.
 וְחֹזֵר הַשֵּׁנִי יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבְנִי אֲלֵהֵיכֶם אָמֵן.

וי
 וי

וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּים עָלֵינוּ. כִּי הוּא
 יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהוּבְנִי אֵלֵינוּ וְאֵין זֵילְתוּ.
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מַלְכִּים. הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּפָנָיו מִכַּף כָּל
 עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִמוֹ.
 הַמּוֹשֵׁלֵם נְמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט
 רַגְלָנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ.

וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
הַעֹשֶׂה לָּנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת
וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמִּכָּה
בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחַרוֹת
עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרִים סוּף.
וְאֵת רוּדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רָאוּ בָּנִים אֶת
גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלָם. מִי
כַּמִּכָּה בְּאֵלִים יְהוָה^{יאהדונהי} מִי כַּמִּכָּה
נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה
כָּלֵא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ

רָאוּ בָּנֶיךָ עַל־הַיָּם יַחַד בְּלָם הוֹדוּ
וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה^{יאהדונהי} | וּמַלְךְ
לְעֵלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְהוָה^{יאהדונהי}
אֶת־יַעֲקֹב וַיִּגְאֹל מִיַּד חֹזֶק מַמְנֹנוּ:
כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:
הַשְּׂכִיבֵנוּ אֱבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
מַלְכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ
וְתַקַּנְנוּ מַלְכֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ. וְהַגֵּן
בְּעַדֵּנוּ. וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ מַפֵּת אוֹיֵב.
דְּבַר. תְּרַב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה. רָעַב.
וַיִּגּוֹן. וּמִשְׁחִית. וּמִנִּפְתָּה. שְׁבוּר וְהַסֵּר
הַשְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּרֵּנוּ. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ

וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמִצִּילֵנוּ
 אַתָּה מְכַל דְּבַר רָע וּמִפֶּחַד לַיִלָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שׁוֹמֵר אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

ואוי חצי קדיש ומתפללין העמידה (כדף כה). ואחר העמידה
 אוי יהי שם - וקדיש תתקבל (כדף נ), ואח"כ אוי

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל־הַהַרִים. מֵאֵין
 יבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהִי.
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֲלֵי־יִתֵן לְמוֹט רִגְלֶךָ. אֲלֵי־
 יָנוּם שְׁמֹרְךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁמֹרְךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה
 וַיִּרַח בַּלַּיְלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־
 רָע. יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֶךָ
 צִאתֶךָ וּבֹאֲךָ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

ואוי קדיש יהא שלמא וברכו, ועלינו לשבח (כדף נב).

בבגדאד נוהגים לומר אחר עלינו לשבח ודוי (כדף מו) ואח"כ
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן.
 הֵינּוּ כְּחַלְמִים: אִו יִמְלֵא שֹׁחַק סִינּוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ
 רָנָה אִו יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם. הַגִּדִיל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהָדוּנְהִי לַעֲשׂוֹת
 עֲסֵאֲלָה: הַגִּדִיל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהָדוּנְהִי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵינּוּ
 שְׁמֵחִים: שׁוֹכֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהָדוּנְהִי אֶת־שְׁבִיתֵנוּ. בְּאִפְקִים
 בְּנִיב: הַרְעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַד יִלְדֵּךְ וּ
 וּכְכֹה נִשְׂא מִשְׁדֵּ־הַחֹרֵב בְּאֵיבָא בְּרָנָה. נִשְׂא אֶלְמַתֵּי:
 מי שנאנס ולא התפלל בצבור כשמתפלל יחיד יאמר קודם ערבית
 וכן קודם עלינו לשבח במקום ברכו
 אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא חִיָּה אַחַת עוֹמֶדֶת בְּרַקִּיעַ וְשִׁמָּה יִשְׂרָאֵל
 וְחֻקּוֹק עַל מִצְחָהּ יִשְׂרָאֵל. עוֹמֶדֶת כַּאֲמַצַּע הַרְקִיעַ
 וְאוֹמֶרֶת כְּרַכּוֹ אֵת ה' הַמְּכוֹרֵךְ, וְכֵל גְּדוּדֵי מַעֲלָה עוֹנִים
 כְּרוּךְ ה' הַמְּכוֹרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד.

שיר השירים

טוב לומר שיר השירים בערב שבת כי הוא קדש קדשים.
 לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו,
 ורחימו ודחילו, ליתרא שם י"ה בוי"ה ביתורא
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו כאים לשורר
 (בקול נעים) בשיר השירים קדש קדשים (לעורר הבצלת השרון
 לשיר בקול נעים גילה ורנן כבוד הלבנון, ולהכיר אשת נעורים עם
 דודה באהבה ורעותא וחדוותא ולבא, ששון ושמחה ימצא בה תודה
 וקול זמרה), ויעלה לפניך (קריאת שיר השירים) כאלו אמרו
 שלטה בעצמו וכאלו השגנו כל הסודות החתומים בו
 ויהי נועם וכי, יהיו לרצון וכי.

א שיר השירים אשר לשלמה:
 ישקני מנשיקות פיהו כי טובים
 הדוד מנין: לריח שמניו טובים שמן
 תורבך שמן על לבן עלמות אהבך:
 משכני אחריך נרוצה הביאני המלך
 חדריו נגילה ונשמחה בך נזכרה
 הדוד מנין מישרים אהבך: שחורה
 אני ונאה בנות ירושלם כאהלי
 קדר כיריעות שלמה: אל תראני
 שאני שחחרת ששפתני השמש
 בני אמי נחרו בי שמני נטרה את
 הפרמם פרמי שלי לא נטרתני:
 הנדה לי שאהבה נפשי איכה
 תרעה איכה תרביץ בצהרים
 שלמה אהיה בעשיה על עדרי

חבריך: אם לא תדעי לך הנפה
 בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי
 את גדיתיך על משכנות הרעים:
 לססתו ברכבי פרעה המיתך
 רעיתי: נאני לחיך בתולים צוארך
 בחרוזים: תורי זהב נעשה לך עם
 נקדות הכסף: עד שהמלך במסבו
 גרדי נתן ריחו: צרור המראודי לי
 בין שדי יליון: אשכל הכפר אודי לי
 ככרמי עין גדי: הנד יפה רעיתי הנד
 יפה עיניו וינים: הנד יפה דודי אף
 נעים אף ערשנו רעננה: קרות
 בתינו ארום רהיטנו ברותים:
 ב אני חכצלת השרון שושנת
 העמקים: כשושנה בין החותים

בן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי
 היער בן דודי בין הבנים בצל
 המדתי וישבתי ופריו מתוק לחבי:
 הביאני אל בית ה' ודגלו עלי
 אהבה: סמכוני באשישות רפדוני
 בתפוחים בייחולת אהבה אני:
 שמאו תחת לראשי וימינו תחבקני:
 השבעתי אתכם בנות ירושלים
 בצבאות או באילות השדה אם-
 תעירו: ואם תעוררו את האהבה
 עד שתחפץ: קול דודי הנהיזה בא
 מדג על ההרים מקפץ על-
 הגבעות: הומה דודי לצבי או לעפר
 האילים הנהיזה עומד אחר בתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן-

החרבים: ענה דודי ואמר לי קומי
 לך רעיתי יפתי ולכי לך: כיהנה
 הסתו עבר הנשם חלה הלך לו:
 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע
 וקול התור נשמע בארצנו: התאנה
 חנטה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח
 קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי
 בחגגי הסלע בסתר המדרגה
 הראיני את מראיך השמיעני את-
 קולך כיקולך ערב ומראיך נאוה:
 אחווילנו שעלים שעלים קטנים
 מחבלים פרמים וכרמינו סמדר:
 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים:
 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
 דמה לך דודי לצבי או לעפר

הַאֵילִים עַל־הַרִי בָּתֵּר׃
 ג עַל־מִשְׁכְּבִי בַלֵּילוֹת בִּקְשָׁתִי אֶת
 שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִי וְלֹא
 מִצְאָתִיו׃ אֶקְוֶמָה נָא וְאֶסֹבְבָה בְּעִיר
 בִּשְׂוֻקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקֶּשֶׁה אֶת
 שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא
 מִצְאָתִיו׃ מִצְאוּנִי הַשְּׁמַרִים הַסֹּבְבִים
 בְּעִיר אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי רְאִיתֶם׃
 כ מִמַּעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצְאָתִי
 אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי אֲחֻזְתִּיו וְלֹא
 אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהֵבִיאָתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי
 וְאֶל־חֲדַר הַדֹּרְתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
 בְּנֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת
 הַשָּׂדֶה אִם־תִּעְזְרוּ ׀ וְאִם־תִּעֲזָרְרוּ
 אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּזִין׃ מִי זֹאת

עֲלֶה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן
 מִקְטָרֶת מֵר וּלְבֹנֵה מִכַּל אֲבִקַּת
 רוּכַל׃ הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים
 גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל׃
 כָּלֶם אֲחֻזִי חֶרֶב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה אִישׁ
 חָרַב עַל־יָרְכוּ מִפְּחַד בַּלֵּילוֹת׃
 אִפְרָיִם עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי
 הַלְּבָנוֹן׃ עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפְיֵדָתוֹ
 זָהָב מָרְכָבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רִצּוֹף
 אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם׃ צְאִינָה ׀
 וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 בַּעֲטָרָה שֶׁעֲטָרָהּ לִי אִמּוֹ בְּיוֹם
 חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שֶׁמַּחַת לָבוֹ׃
 ד הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ
 יוֹנִים מִכַּעַד לְצִמְתֶּךָ שֶׁעָרַךְ כַּעֲרֹךְ

הַעֲזוּם שֶׁגִּלְשׁוּ מִתֵּר גִּלְעָד׃ שִׁנְיָךְ
 כַּעֲדָר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַר־חֲצֵה
 שֶׁכֶּלֶם מִתְּאִימוֹת וְשֶׁכֶּלֶה אֵין בָּהֶם׃
 כַּחוּט הַשָּׁנִי שֶׁפִּתּוּתֶיךָ וּמִדְּבָרֶךָ
 נֶאֱוָה כַּפֶּלֶח הַרְמוֹן רִמְתֶּךָ מִבַּעַד
 לְצִמְתֶּךָ׃ כַּמְגִּדֵּל דְּוִיד צִוְאַרְךָ בְּגוּי
 לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמִּגֵּן תִּלְוִי עָלְיוֹ כֹּל
 שְׁלֵמֵי הַגְּבוּרִים׃ שָׁנִי שֶׁדָּיֶךָ בְּשָׁנִי
 עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צִבְיָה הָרַעִים
 בְּשׁוֹשְׁנִים׃ עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
 הַצִּלְלִים אֵלֶיךָ לִי אֶל־תֵּר הַמּוֹר וְאֶל־
 גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ כִּלְךָ יָפֵה רַעֲיִתִי
 וַיּוֹם אֵין בָּךְ׃ אֲתִי מִלְּבָנוֹן כִּלְהֵ אֲתִי
 מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תִשׁוּרִי וּמִרְאֵשׁ אֲמָנָה
 מִרְאֵשׁ שָׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְעַנּוֹת

אֲרוֹזֹת מִהַרְרֵי נְמָרִים׃ לִבְבַתְּנִי
 אֲחֲתִי כִלְהֵ לִבְבַתְּנִי בְּאֲחַת מְעֵינֶיךָ
 בְּאֲחַד עֲנָק מִצִּוְרֵינֶיךָ׃ מִה־יָפוּ דְדִיךָ
 אֲחֲתִי כִלְהֵ מִה־טָבוּ דְדִיךָ מִיַּיִן וְרִיחַ
 שְׁמֵנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׂמִים׃ נִפְתַּת תַּטְפָּנָה
 שֶׁפִּתּוּתֶיךָ כִלְהֵ דְבֶשׂ וְחֶלֶב תַּחַת
 לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֵמֶתֶךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן׃
 גֵּן אֲנַעֲוֵל אֲחֲתִי כִלְהֵ גֵרָא נְעוּר מְעֵין
 חֲתוּם׃ שְׁלַחֶיךָ פֶּרֶדֶם רְמוֹנִים עִם פְּרֵי
 מְגִדִים כְּפָרִים עִם־נֶרְדִים׃ נִרְדָּא
 וְכַרְפֶּס קִנְהָ וְקִנְמוֹן עִם כָּל־עֲצֵי
 לְבוֹנָה מִרְוֵא־הַלּוֹת עִם כָּל־רְאֵשֵׁי
 בְּשָׂמִים׃ מְעֵין גִּנְיִם בְּאֵר מַיִם חַיִּים
 וְגִזְלִים מִן־לְבָנוֹן׃ עוּרֵי צִפּוֹן וְבוֹאֵי
 הַיַּמֵּן הַפִּיחֵי גִנֵּי יִזְלוּ בְּשָׂמֵי

יבא דודי לגננו ויאכל פרי מגדיו:
 ה באתי לגנני אחתי בלה ארתי
 מזרי עם בשמי אבלתי יערי עם-
 הבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו
 רעים שתו ושכרו דודים: אני ישנה
 ולבי ער קול הדודי דופק פתחילי
 אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי
 נמלא מל קוצתי רסיסי לילה:
 פשטתי את פתנתי איכבה
 אלכישנה רחצתי את רגלי איכבה
 אטנפם: דודי שלח ידו מן החור
 ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח
 לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור
 עבר על כפות המנעול: פתחתי אני
 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה

בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו
 קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים
 הסבבים בעיר הכונוי פצעוני נשאו
 את רדידי מעלי שמרי החמות:
 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם-
 תמצאו את דודי מה תגידו לו
 שחלת אהבה אני מה הונך מהוד
 היפה בנשים מה הונך מהוד שכבה
 השבעתנו: דודי צח ואדום דגול
 מרבבה: ראשו כתרם פו קוצותיו
 תלתלים שחרות כעורב: עיניו
 כיונים על אפיקי מוסר חצות בחלב
 ישבות על מלאת: לחיו כערוגת
 הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו
 שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי

והב ממלאים בתרשיש מעיו עשת
 שן מעלפת ספורים: שוקיו עמודי
 שיש מוסדים על-אדניפו מראהו
 כלבנון בחור בארזים: חבו
 ממתקים וכלו מחמדים זה דודי
 וזה רעי בנות ירושלים:

ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה
 פנה דודך ונבקשנו עמה: דודי ירד
 לגנו לערוגות הבשם לרעות פננים
 וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי
 הרועה בשושנים: יפה את רעיתי
 בתרצה נאנה בירושלם אימה
 בנדגלות: הסבי עינך מנגדי שהם
 הרהיבני שערך פערר העזים
 שגלשו מן הגלעד: שנהך בעדר

הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם
 מתאימות ושכלה אין בהם: כפלה
 הרמון רבתה מבעד לצמתה: ששים
 המה מלכות ושמיים פילגשים
 ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי
 תמתי אחת היא לאמה ברה היא
 לילדתה ראיה בנות ויאשרוה
 מלכות ופילגשים ויהללה: מיראת
 הנשקפה כמו-שחר יפה בלבנה
 ברה בחמה אימה בנדגלות: אל-
 גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל
 לראות הפרחה הנפן הנצוהרמנים:
 לא ידעתי נפשי שמתני מרובות
 עמי נדיב:

ז שובי שובי השולמית שובי שובי

וּנְחִיזֶהָ בְּךָ מִהֶתְחִילָהּ בְּשׁוֹלְמִית
 כְּמַחֲלַת הַמַּחְתָּנִים: מִה־יָפוּ פַעַמְיָךְ
 בְּנַעֲלִים כִּתְּנִיב חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כִּמּוֹ
 חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אֱמֹן: שָׂרְרָךְ אֲנִי
 הִסְהַר אֶל־יַחֲסֵר הַמְּזֹג בְּמִנְךָ עֲרַמַת
 חֲטָיִים סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךָ
 כְּשְׁנֵי עֵפְרַיִם תִּאֲמֵי צְבִיָּה: צִוְּאָרְךָ
 כְּמִגְדַל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבּוֹן
 עַל־שַׁעַר בֵּת־רַבִּים אִפְךָ כְּמִגְדַל
 הַלְּבָנוֹן צוּפָה פִּנֵּי דְמִשְׁק: רֵאשֶׁךְ
 עֲלֶיךָ כְּכַרְמֶל וּדְלִת רֵאשֶׁךְ כְּאַרְנָמָן
 מֶלֶךְ אֲסוּר בְּרֵהֲטָיִים: מִה־יָפִית
 וּמִה־נִּעְמַת אֶהְבֶּה בַת־עֲנוּגִים:
 זֹאת קוֹמַתְךָ דְמַתָּה לְהַתְמַר
 וְשְׂדֵיךָ לְאִשְׁכָּלוֹת: אִמְרַתִּי אֶעֱלֶה

בַּתְמָר אַחֲזָה בְּסִנְסֵנוֹ וַיְהִי־נָא
 שְׂדֵיךָ כְּאִשְׁכָּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אִפְךָ
 כַּתְּפוּחִים: וְחִכְךָ כִּיָּיִן הַטּוֹב הוֹלֵךְ
 לְדוּדֵי לְמִישְׁרַיִם הוֹבֵב שִׁפְתַי יִשְׁנִים:
 אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ: לְכֵה
 דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בַּכְּפָרִים:
 נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאֶה אִם־פָּרְחָה
 הַגֶּפֶן פִּתַח הַסְּמֹדֵר הַנִּצְוֹ הַרְמוּנִים
 שֵׁם אֶתֵּן אֶת־דוּדֵי לְךָ: הַדּוּדָאִים
 נִתְנוּ־רֵיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ כָּל־מְגֻדִים
 חֲדָשִׁים נִם־יִשְׁנִים דוּדֵי צְפִנְתִּי לְךָ:
 ח מִי וַתִּגַּדְּ כִּאֲחַ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי
 אִמְצִאֲךָ בַּחוּץ אֶשְׁקֶךָ נִם לֹא־
 יָבוֹז לִי: אֶנְהַגֶּךָ אֲבִיאֲךָ אֶל־בֵּית אֲמִי
 תִלְמַדְנִי אֶשְׁקֶךָ מִיָּיִן הַרְקַח מִעֵסִים

רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו
 תחבקני: השבעתי אתכם בנות
 ירושלים מהתעורו | ומהתעוררו
 אתהאהבה עדשתחפץ: מי זאת
 עלה מןהמדבר מתרפקת על-
 הודה תחת התפוח עזרתיה שמה
 חבלתה אמך שמה חבלה ילדתה:
 שימני כחותם על-לבה כחותם על-
 זרועה כיעזה כמות אהבה קשה
 כשאר קנאה רשפיה רשפי אש
 שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו
 לכבות אתהאהבה ונהרות לא
 ישטפוה אסיתן איש אתכלהון
 ביתו באהבה בויכזולו: אהות לנו
 קמנה וישרים אין לה מהנעשה

לאחותנו ביום שידברבה: אם-
 חומה היא נבנה עליה מירת כסף
 ואסדלת היא נצור עליה לוח ארז:
 אני חומה ושרי כמגדלות אז הייתי
 בעיניו כמוצאת שלום: פרם היה
 לשלמה בבעל המון נתן אתהפרם
 לנשרים איש יבא בפריו אלף כסף:
 פרמי שלי לפני האלף לה שלמה
 ומאתים לנשרים אתפריו:
 היושבת בנגים חברים מקשיבים
 לקולך השמיעני: ברה | הודי
 ודמה לה לצבי או לעפר האילים
 על הרי בשמים: היושבת בנגים וכו'

לאחר שיר השירים יאמר:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי
 אבותי שכוכה שיר השירים אשר קריתי ולמדתי
 שהוא קודש קדשים, בזכות פסוקי, ובזכות הבחינו.

ובזכות אותיותיו, ובזכות נקודותיו, ובזכות טעמיו
 וצרופיו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים
 היוצאים ממנו, שתהא שעה זו שעת רחמים שעת
 הקשבה שעת האזנה, ונקראך ותעננו נעתיר לך ותעתר
 לנו, ויהיה עולה לפניך קריאת ולמוד שיר השירים
 כאילו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם
 חתומים וסתומים בו בכל רגעיך, וזוכה למקום
 שהנפשות הרוחות והנשמות נחצבות משם, וכאילו
 עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה
 בין בגלגולים אחרים, ולהיות מן העולים והזוכים
 לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים, ומלא כל
 משאלות לבנו למזכה, ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו
 בעת מחשבותינו, ועם ידינו בעת מעבדינו, ותשלח
 ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו, ומעפר ענינו
 תקימנו ומאשפות דלותנו תרומסנו, ותשיב שכינתך
 לעיר קדשך במהרה כימינו אמן:

קבלת שבת

ערב שבת מתפללים מנחה כמו בחול ואין נופלים על פניהם,
 וקורם קבלת שבת יש נוהגים לומר מוטורים אלו
 לכו נרננה ליהוה אלהינו יאהרונה, נריעה לצור ישענו:
 נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל
 גדול יהוה אלהינו יאהרונה, ומלך גדול על כל אלהים:
 אשר בידו מחקרה ארץ, ותועפות הרים לו: אשר לוו
 הים והוא עשהו, ויבשת יססי ידיו יצרו: באו נשתתה
 ונכרעה, נברכה לפני יהוה אלהינו יאהרונה עשנו: כי הוא

אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו, היום אספקלו
 תשמעו: אל תקשו לבבכם במריבה, כיום מסה
 במדבר: אשר נסונו אבותיכם, בחנוני נסדראו פעלי:
 ארבעים שנה ו אקוט בדור ואמר עם העי ללב הם,
 והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי, אסבאון
 אל מנוחתי:

שירו ליהוה אלהינו יאהרונה שיר חדש, שירו ליהוה אלהינו
 יאהרונה כל הארץ: שירו ליהוה אלהינו יאהרונה
 ברכו שמו, בשרו מזים ליום ישועתו: ספרו בגוים
 כבודו, בקל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה אלהינו יאהרונה
 ומהלל מאד, נורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי
 העמים אילים, ויהוה אלהינו יאהרונה שמים עשה: הוד
 והדר לפניו, עו ותפארת במקדשו: הבו ליהוה אלהינו
 יאהרונה משפחות עמים, הבו ליהוה אלהינו יאהרונה כבוד
 ועז: הבו ליהוה אלהינו יאהרונה כבוד שמו, שאר מנוחה
 ובאו לחצרותיו: השתחוו ליהוה אלהינו יאהרונה בהדרת
 קדש, חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים, יהוה אלהינו
 יאהרונה מלך אריתכון תבל בל תמוט, תדין עמים
 במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ, ירעם הים
 ומלאו: יעלו שדי וכל אשר בו, או יחנו כל עצי
 יער: לפני יהוה אלהינו יאהרונה, כי בא כי בא לשפט

הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תָּבַל בְּצַדֶּק. וְעַמִּים בְּאַמּוֹנָתוֹ:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ מִלֶּךְ תִּגַּל הָאָרֶץ. יִשְׁמְחוּ אַיִם רַבִּים:
 עֲנֹן עֲרַבְכֵּל סְבִיבֵיו. צַדֶּק וּמִשְׁפָּט מְכוּן בְּסֵאוֹ:
 אֵשׁ לִפְנֵי תַלְדָּה. וְתִלְהַט סְבִיב צִרְיוֹ. הֵאִירוּ בְרָקָיו תָּבַל.
 הָאֲתָה וְתַחַל הָאָרֶץ: הָרִים בְּדוֹנֵג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִאֲהוּבֵנוּ. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ. הִגִּירוּ הַשָּׁמַיִם צַדֶּקוֹ.
 נִרְאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: וַיִּבְשׂוּ כָל־עַבְדֵי פֶסֶל
 הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים. הִשְׁתַּחֲוּוּלוּ כָל־אֱלֹהִים: שָׁמְעָה
 תִּשְׁמָח וּ צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה. לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ: כִּי־אָתָּה וְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ עַל־צִיּוֹן
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. מֵאֵד גַּעְלוּתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲהַבֵּי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ שְׂנֵאוֹ רַע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חַסְדֵיךָ. מִדַּ
 רְשָׁעִים וַצִּילֵם: אֹרֶךְ יָרֵעַ לַצַּדִּיק. וְלִישְׁרָיִלֵךְ שִׁמְחָה:
 שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ. וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קָדְשׁוֹ:
 מִזְמוֹר שִׁירֵי לִיהוָה יִאֲהוּבֵנוּ וְשִׁיר תְּדַשׁ כְּרַנְפְּלָאוֹת
 עֲשֵׂה. הוֹשִׁיעֵהֲלוֹ יְמִינוּ וּרְנֵעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדֵעַ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְעֵנוּ. לִעֲנֵי הַגּוֹיִם גִּלְהָ צַדִּיקוֹ:
 זָכַר חֶסֶד וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אֲפֹסְרֵי־אָרֶץ.
 אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְעִי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ כָּל־
 הָאָרֶץ. פָּצְחוּ וּבִנְנוּ וְנִמְרוּ: וּמְרוּ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ
 כְּכִנּוֹר. כְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה: כְּתַצְצֵרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר.

הִרְעִי לִפְנֵי מִלְכָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ: וְרַעַם תְּהִים וּמַלְאוּ.
 תָּבַל וַיִּשְׁכְּבוּ בָהּ: נִתְרוֹת וּמִחֲאִירָה. יַחַד הָרִים וּבִנְנוּ:
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ כִּי־בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט
 תָּבַל בְּצַדֶּק. וְעַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם:

בבגדאד נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ מִלֶּךְ יִרְגֹזוּ עַמִּים. יֵשֵׁב
 כְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִאֲהוּבֵנוּ בְּצִיּוֹן גְּדוֹל. וְרַם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים:
 יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנִרְאָה קְדוֹשׁ הוּא: וְעַז
 מִלֶּךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אֲתָה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל.
 מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּיַעֲקֹב וְאֲתָה עֹשֵׂי־תָ:
 רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְתַהֲרֵם
 רְגְלוֹי קְדוֹשׁ הוּא: מִשָּׂה וְאַחֲלוֹן וּבְכַתְּנוּ
 וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ. קִרְאִים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִאֲהוּבֵנוּ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עֲנֵן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם.
 שִׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחַק נִתְּנֵי־לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ
 אֱלֹהֵינוּ אֲתָה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא תִיֵת לָהֶם.
 וְנִקֵּם עַל־עֲלִיזוֹתָם: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ

אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי־קָדוֹשׁ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר וְיִתְעַבֵּר אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְתוֹדָה. הֲרִיעוּ לַיהוָה יֵאָדָר וְיִתְעַבֵּר כָּל־
הָאָרֶץ: עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה יֵאָדָר וְיִתְעַבֵּר
בְּשִׂמְחָה. בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה: דַּעוּ כִּי־
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר וְיִתְעַבֵּר הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ
אֲנַחְנוּ. עִמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו |
בְּתוֹדָה חֲצֹלְתָיו בְּתִהְלָה. הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ
שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר וְיִתְעַבֵּר לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
וְעַד־דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ:

אין אומרים כמה מדליקין בע"ש שחל בו יו"ט או ערב יו"ט,
ולא בחוה"מ, ולא בע"ש חנוכה או ערב חנוכה, ולא בבית האבל.
בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין
מְדַלִּיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחוּסָן
וְלֹא בְכֶבֶד. וְלֹא בְפִתִילַת הָאֵידָן וְלֹא
בְפִתִילַת הַמְדָבָר. וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי
הַמַּיִם. לֹא בְזָפֶת וְלֹא בְשַׁעוּהָ. וְלֹא בְשָׁמֶן

קִיק. וְלֹא בְשָׁמֶן שְׂרָפָה. וְלֹא בְאֵלֶיהָ. וְלֹא
בְחֶלֶב. נְחוּם הַמְדִי אֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב
מִבְּשָׁל. וְחֻכְמַיִם אֹמְרִים אֶחָד מִבְּשָׁל וְאֶחָד
שְׂאִינוֹ מִבְּשָׁל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין
בְּשָׁמֶן שְׂרָפָה בְיוֹם טוֹב. רַבִּי שְׁמַעְיָאֵל אֹמֵר
אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶטְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת.
וְחֻכְמַיִם מִתִּירִים בְּכָל הַשְּׁמָנִים. בְּשָׁמֶן
שְׁמִשְׁמִין בְּשָׁמֶן אֲנָזִים בְּשָׁמֶן צְנוּנוֹת. בְּשָׁמֶן
דְּגִים. בְּשָׁמֶן פְּקוּעוֹת. בְּעֶטְרָן וּבְנַפְטָא. רַבִּי
מְרְפוֹן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֶלְאֵ בְשָׁמֶן זַיִת
בְּלֶבֶד: כֹּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ
אֶלְאֵ פִשְׁתָּן. וְכֹל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטְמֵא
טוֹמְאָת אֱהָרִים אֶלְאֵ פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבְּגָד
שְׁקִפְלָה וְלֹא הַבְּהֶבֶה. רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אֹמֵר
טְמֵאָה הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא
אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: לֹא יִקוּב
אָדָם שְׁפוּפְרַת שָׁל בְּיַצְהָ וּיִמְלֶאנָה שָׁמֶן

ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפת
 ואפילו היא של חרם ורבי יהודה מתיר.
 אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר מפני
 שהוא כלי אחד: לא ימלא אדם קערה שמן
 ויתננה בצד הנר ויתרא שהפתילה בתוכה
 בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר:
 המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני
 גוים. מפני לסטים. מפני רוח רעה. מפני
 החולה שיטן פטור. כחם על הנר כחם
 על השמן. כחם על הפתילה חיוב ורבי
 יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה. מפני
 שהוא עושה פחם: על שלש עבירות נשים
 מתות באשעת לידתן על שאינן זהירות
 בנדה ובחלה ובחילוקת הנר: שרשה
 דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב
 שבת עם השכנה. עשרתן. ערבתן. הדליקו
 את הנר. ספק השכנה. ספק אינה השכנה.

אין מעשרין את הנדאי ואין מטבילין את
 הכלים ואין מדליקין את הנרות. אבל
 מעשרין את הדמאי. ומערבין וטומנין
 את החמין:

אמר רבי אלעזר. אמר רבי הנינא תלמידי
 חכמים מרבים שלום בעולם.
 שנאמר וכל בניה למודי יהוה ^{יאהדונה} ורב
 שלום בניה: אל תקרי בניה אלא בניה:
 יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית
 יהוה ^{יאהדונה} אל הינו. אנקשה טוב לך:
 וראה בנים לבניה. שלום על ישראל: שלום
 רב לאהבי תורתך. ואין למו מכשול:
 יהוה ^{יאהדונה} עז לעמו יתן. יהוה ^{יאהדונה}
 יברך את עמו בשלום:

(ואמרום קדיש על ישראל (דף יא)

יעמוד באימה וביראה לקבל תוספת קדושת שבת. ויהזיר פניו לצד מערב ויסגור עיניו ויאמר
מְזֻמָּר לְדוֹד הָבּוּ לִיהוָה ^{יאהרונה} **בְּנֵי**
אֱלֹהִים. הָבּוּ לִיהוָה ^{יאהרונה} **כְּבוֹד**
וְעֹז: הָבּוּ לִיהוָה ^{יאהרונה} **כְּבוֹד שְׁמוֹ.**
הַשִּׁתְּחוּ לִיהוָה ^{יאהרונה} **בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:**
קוֹל יְהוָה ^{יאהרונה} **עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד**
הַרְעִים. יְהוָה ^{יאהרונה} **עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־**
יְהוָה ^{יאהרונה} **בַּפֶּתַח. קוֹל יְהוָה** ^{יאהרונה}
בְּהַדְר: קוֹל יְהוָה ^{יאהרונה} **שֹׁבֵר אַרְזִים.**
וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה ^{יאהרונה} **אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:**
וַיִּרְקִיעַ כְּמוֹ־עֵגֶל. לְבָנוֹן וּשְׂרִיזוֹן כְּמוֹ בֶן־
רְאִים: קוֹל־יְהוָה ^{יאהרונה} **הַצֵּב לַחֲבוֹת**
אֵשׁ: קוֹל יְהוָה ^{יאהרונה} **יְחִיל מְדָבָר.**
יְחִיל יְהוָה ^{יאהרונה} **מְדָבָר קֹדֶשׁ: קוֹל**
יְהוָה ^{יאהרונה} **יְחִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף**
יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ. פְּלוֹ אִמֵּר כְּבוֹד: יְהוָה
^{יאהרונה} **לְמַבּוֹל יֵשֵׁב. וַיִּשָּׁב יְהוָה** ^{יאהרונה}

מְלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה ^{יאהרונה} **עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן.**
יְהוָה ^{יאהרונה} **יְבַרְךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:**
לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלָת. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:
שְׁמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד. הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל
הַמְּיוֹחָד. יְהוָה ^{יאהרונה} **אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.**
שֵׁשׁ וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה: כַּה
לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָכוּ וּנְלַכְתֵּה. כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה. סוּף
מַעֲשֵׂה בְּמַחְשַׁבַת תַּחֲלָה: כַּה
מְקַדֵּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ
תְּהַפְכֵת. רַב לֶךְ שַׁבַּת בְּעַמְּק הַבְּכָא.
וְהוּא יִחְמוֹל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה: כַּה
הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפָּר קוֹמֵי. לְבָשֵׁי בְּגָדֵי תַפְאֶרֶתךָ
עֲמִי. עַל יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי. קִרְבָּה
אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה: כַּה
הַתְּעוֹרְרֵי. הַתְּעוֹרְרֵי. כִּי בָּא אֲנִיךְ קוֹמֵי

אורי. עורי. עורי שיר דברי. כבוד
יהוה ^{יאהדונהי} עליך נגלה: ^{ככה}

לא תבושי ולא תבלמי. מה תשתוחחי
ומה תהמי. בך יחסו עניי עמי. ונבנתה
עיר על תלה: ^{ככה}

והיו למשסה שוסיד. ורחקו כל מבלעיד.
ישיש עליך אהד. במשוש חתן על כלה:
ימין ושמאל תפרוצי. ואת יהוה ^{יאהדונהי}
תעריצי: על יד איש בן פרצי. ונשמחה
ונגילה: ^{ככה}

באי בשלום עמרת בעלה. גם בשמחה
ברנה ובצחלה. תוך אמוני עם סגלה:
לצד ימין באי בלה לצד שמאל באי בלה
תוך אמוני עם סגלה:

כשיאמר באי כלה פ"ג יכוין לקבל תוספת הנפש, ויאמר אותה בלחש.

לצד פנים באי בלה שבת מלכתא:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות
ליהוה ^{יאהדונהי} ולומר לשמך
עליון: להגיד בבקר חסדך. ואמונתך
בלילות: עלי-עשור ועלי-נבל. עלי הגיון
בכבוד: כי שמחתני יהוה ^{יאהדונהי} בפעלך.
במעשי ידיך ארגן: מהגדלו מעשיך
יהוה ^{יאהדונהי}. מאד עמקו מחשבותיך:
איש-בער לא ידע. וכסיל לא יבין את
זאת: בפרח רשעים | כמו עשב ויציצו כל-
פעלי און. להשמדם עדי-עד: ואתה מרום
לעלם יהוה ^{יאהדונהי}: כי הגה איביך |
יהוה ^{יאהדונהי} כיהנה איביך יאברו.
יתפרדו כל-פעלי און: ותרם פראים קרני.
בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי
בקמים עלי מרעים תשמענה אוני: צדיק
בתמר יפרח. בארו בלבנון ישגה: שתולים

בבית יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי. בחצרות אלהינו
 יפריחו: עוד ינובון בשיבה. דשנים
 ורעננים יהיו: להגיד כי ישראל יהוה ^{יאהדונהי}
 צורו ולא עולתה בו:

יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי מלך גאות לבש לבש
 יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי עז התאזר. אף תבון
 תבל בל תמוט: נבון בסאך מאז. מעולם
 אפתה: נשאו נהרות יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי נשאו
 נהרות קולם. ישאו נהרות דכים: מקלות
 מים רבים אדירים משברי ים. אדיר במרום
 יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי: ערתיך גאמנו מאד לביתך
 גאוה יקדש. יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי לארך ימים:

ערבית של שבת

בריה אומרים קודם ערבית ברכי נפשי (לעיל דף נה)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליחדא שם ייה בוייה כיתורא
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל
 תפלת ערבית של שבת קדש שחקן יעקב אע"ה עם כל

הסצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות
 נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון כוראנו ויהי נועם וגו'.
 ימלוך יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי לעולם אל תך ציון לדר דר
 הללויה: יומם יציה יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי חסדו
 וכלילה שירה עמי. תפלה לאל תיי: כל הנשמה
 תהלל יה הללויה: ויברכו שם כבוד ומרומם
 על כל ברכה ותהלה:

יעמוד באמירת הקדיש, וכשעונה ברוך ה' וכו' יכוין לקבל תוספת הרוח.

ואו' חצי קדיש ואחכ"א ברכו את יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי המבורך
 ועונים הקהל ברוך יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי המבורך לעולם ועד
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} יאהדונהי אלהינו מלך
 העולם אשר בדברו מעריב
 ערבים בחקמה. פותח שערים
 בתבונה. משנה עתים ומחליף את
 הזמנים ומסדר את הפוכבים.
 במשמרותיהם ברקוע פרצונו.
 בורא יומם ולילה. גולל אור מפני
 חשך וחשך מפני אור. המעביר יום

וּמְבִיא לַיְלָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} צָבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} הַמַּעְרִיב עַרְבִים:
 אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲמֵד
 אַהֲבָת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ
 נִשְׁיַח בְּחַקְיָךְ וּנְשַׂמַח וּנְעַלֹז בְּדַבְרֵי
 תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וּחְקוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵה וְאַהֲבָתְךָ לֹא
 תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} | אֶחָד:

וְאוֹי בַלְחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַהֲבָת. יכוין לקיים מצע של אהבת ה' את יהוה אלהינו
^{יאהרונה} אֵל לְהִיךְ בְּכָל-לְבָבְךָ
 וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֵדְךָ: וְהָיוּ
 חֲדָבְרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
 הַיּוֹם יִפְסִק מֵעַל לְלִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם
 לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׂכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ:
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
 לְטִטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֵל-מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאַהֲבָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} אֱלֹהֵיכֶם
 יבסא היטב את העיין וּלְעֲבֹרֹו בְּכָל-לְבָבְכֶם

וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ
 וְתִירְשֶׁךָ וּיְצַהֲרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשֹׁדֶךָ לְכַהֲמֶךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ:
 הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה יִפְסִיק מֵעַל
 אֶפְרַיִם וְאֶדְנִי ^{יִאֲהוּנְהוּ} בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה
 לֹא־תֵתֵן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבָדְתֶם מְהֵרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֵיחָ אֲשֶׁר־יְהוָה ^{יִאֲהוּנְהוּ} אֶתְּכֶם
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 אֶתֶם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֶתֶם אֶת־

בְּנוֹיְכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי
 בְּנוֹיְכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִבְסֵא הַיָּסֵב
 אֶת הַלְוִי נִשְׁבַּע יְהוָה ^{יִאֲהוּנְהוּ} לְאַבְתֵּיכֶם
 לְתֵת לָהֶם כִּי־מִי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יִאֲהוּנְהוּ} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנוּ עַל־צִיצִית
 הַכְּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה ^{יִאֲהוּנְהוּ} וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם

וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדָשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 יִכּוֹן לְקִיּוּם מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל זְכוֹרֶת יִצִּיאַת מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהֵיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 יִאֲהַדְוֵנִי אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

וְחֹזֶר הַשִּׁיר יְהוָה יִאֲהַדְוֵנִי אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.
 וְאַמוֹנָה כָּל זֹאת וְקִיּוּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא
 יְהוָה יִאֲהַדְוֵנִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִילְתָנוּ.
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מַלְאָכִים. הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּכֵנוּ מִכַּף כָּל
 עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם.
 הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:

הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט
 רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ.
 נִירָם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה
 בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמְעֵבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזֵרֵים סוּף.
 וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
 בְּתֵהוּמוֹת טַבַּע. רָאוּ בָנִים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
 וּמַלְכוּתוֹ כְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם. מִי-
 כְּמַכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה יִאֲהַדְוֵנִי מִי כְּמַכָּה

נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־
 פֶּלֶא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵהוּ} אֱלֹהֵינוּ
 רָאוּ בְנֵיךָ עַל־הַיָּם. יַחַד כָּלְכֶם הוֹדוּ
 וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵהוּ} אֱלֹהֵינוּ
 לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵהוּ}
 אֶת־יַעֲקֹב וְאָרוּ מִיֶּד חֹק מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵהוּ} נְאֻל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְׂכִּיבֵנו אֲכִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מַלְכֵנוּ לְחַיִּים שׁוֹבִים
 וְלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ
 וְתִקַּנְנוּ מַלְכֵנוּ בַעֲצָה שׁוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךָ. וְהִגֵּן
 בְּעַדֵּנוּ. כְּשִׂימְךָ יְרוּשָׁה יְבוּיִן לְקַבֵּל וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ
 יְרוּשָׁה הַנִּשְׁמָה
 וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ סִכַּת רַחֲמִים
 וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵהוּ}

הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן:
 וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֵת
 לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֵת לְדֹרֹתֵם
 בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹת הַיּוֹם לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
 עֲשֵׂה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵהוּ} אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

ואומר השיק חצי קדיש.

(א) אם טעה בערבית דשבת והתחיל אתה חונן ונוכח באמצע הברכה
 נזכר אותה הברכה שהתחיל בה ויחזור לומר של שבת, והוא הדק
 בספרות ימנחה. ואם לא נזכר עד שהגיע לעושה שלום אציפ
 שלא עקר הגליו חזור לראש. ואם לא הגיע לעושה שלום אינו
 חוזר אלא לשל שבת. (ב) הטועה בתפלות שבת והחליף של זו בזו
 אינו חוזר, מימ אם נזכר באמצע הברכה שהתחיל בטעות פוסק
 ויחזיל בברכה הסייכת לתפלתו.

אֲדֹנָי יִשְׁכֵּן שְׁפָתַי תִּפְתָּהּ. וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵהוּ} אֱלֹהֵינוּ
 וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ. אֱהִי אֲבָרְהָם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון.
גומל חסדים טובים. קונה הכל
וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה:

כשיאמר באהבה יכוין לכסור עצמו על קדוש השם

בשית אומרים וקרני לתיים. מלך הפק בתיים. כתבת
בספר תיים. למענך אלהים תיים: ואם שבת אינו חוזר

מלך עוזר ומושיע ומגן: (כתיבת מגן

יכוין שהיא מספר ג"פ אל) ברוך אתה יהוה

יאהדונהי (הד) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני (אלא) מתיה
מתים אתה. רב להושיע.

בקין אוכר מזריר הפל ואם אמר משיב הרוח חוזר.

כהורף משיב הרוח ומזריר הגשם

אם אמר מזריר הפל אינו חוזר.

מכלכל תיים בחסד. מחיה מתים
ברחמים רבים. סומך
נופלים. ורופא חולים. ומתיר
אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר.
מי כמוך בעל יבסא היטב את העין גבורות
ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה:

בשבת תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מי כמוך אב הרחמן זכר יצוריו ברחמים לתיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך

אתה יהוה יאהדונהי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמו קדוש. וקדושים

בכל יום יהללוך סלה: ברוך

אתה יהוה יאהדונהי האל הקדוש:

בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש:

ואם אמר תאל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור,
חוזר לראש.

אתה קדשת את יום השביעי
 לשמך יפסי. תכלית מעשה
 שמים וארץ. וברכתו מכל הימים.
 וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב
 בתורתך:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
 ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אתו כי בו שבת מכל
 מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 ישמחו במלכותך שומרי שבת
 וקוראי עונג. עם מקדשי
 שביעי. כלם ישבעו ויותענו משובך.

והשביעי רצית בו וקדשתו.
 חמדת ימים אותו קראת זכר
 למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך. שבענו
 משובך. שמח נפשנו בישועתך.
 וטהר לבנו לעבדך באמת.
 והנחילנו יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו באהבה
 וברצון שבת קדשך. וננוחו בה
 כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
 אתה יהוה ^{יאהדונהי} מקדש השבת:
 רצה יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו בעמך
 ישראל ולתפלתם שעה. והשב
 העבודה לדבור בירתך. ואשי

ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

ברית ובחוקים או' כאן יעלה ויבא (לעיל דף לו). ואם שבת.
בחוקים חזר, ברית אינו חזר.

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו
והרצנו ותחוינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה
יהוה אלהינו ^{יאהדנהי} המחזיר שכנתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ^{יאהדנהי} (21) אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר
ודר נודה לך ונספר תהלתך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפישך שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך ומזכותיך
שבכל יום. ערב ובקר וצהרים.
השוב כי לא כלו רחמיך. המרחם
כי לא אתמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך:

בחנוכה ובפורים או' כאן על הנסים (לעיל דף לט).

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא
תמיד שמך מלפנינו לעולם ועד.
וכל חיים יודוך סלה:

בשבת חנוכה אופרים. ואם שבת אינו חזר.
וכתוב לחיים טובים כלפני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יאהדנהי} (ה) הטוב
שמך ולך נאה להודות (כיון סית כה"ת):

שנים שלום טובה ובְרָכָה חיים חן
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ. וּבְרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ
 בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ
 נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים. אֶהְבֶּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים.
 בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ
 וּלְבָרֵךְ אֶת-כָּל-עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּרוֹב-עֵז וְשָׁלוֹם:

בשבת תשובה אוסרים. ואם שבת אינו חזור.

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּבְרַחֲמֵי טוֹבָה וְיִשְׁעָה
 וְנִחְמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִהְיוּ וְיִזְכְּרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן:
 יְהִי-לְרַצוֹן אֲמֵרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי

לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע. וְשִׁפְתוֹתַי
 מִדְּבַר מַרְמָה. וּלְמַקְלֵי נַפְשִׁי
 תְּרוֹם. וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוָה.
 פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל-חֻקִּים עָלַי
 לְרַעָה. מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ וּמְלַקֵּל
 מִחֻשְׁבוֹתַי. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לִמְעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתֶךָ.
 עֲשֵׂה לִמְעַן קְדוּשַׁתֶּךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ. ^(ר"ת שם י"ד) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי:
 טְגוּלָה שְׁלֵא יִשְׁכַּח שְׁמוֹ לַיּוֹם הַזֶּה, יֹאמֵר קוֹדֵם יְהִי לְרַצוֹן פְּסוּק
 מִתְנַ"ךְ הַמִּתְחִיל בְּאוֹת הַרְאֹשׁוֹנָה וּמְסִיִּים בְּאוֹת הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל שְׁמוֹ.
 יְהִי-לְרַצוֹן אֲמֵרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם ^(בש"ת אר"ה ש"לום) בְּמְרוֹמָיו

הוא ברחמיו ועשה שלום עלינו
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

יְרַמֵּנו יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתִזְכֹּר חֲלָקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת חַסְדֵי רַצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם:

אומר השליח צבור עם הקהל בקול רם ומעומד

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צַבָּאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבַרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבֹת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ואח"כ הש"ץ אומר ברכה מעין שבע ואין היחיד אומר אותה
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵאָדָונוּהי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵנוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַתָּה יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה בְּרַחְמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ. מְחַיֶּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ.

הָאֵל (בְּשֵׁם הַמִּקְדָּשׁ) הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוּ.
הַמְנִיחַ לַעֲמוֹ בַּיּוֹם שֶׁבֶת קָדְשׁוֹ. כִּי בָם
רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּיָרְאָה
וּפְחָד. וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין
הַבְּרָכוֹת וְהַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. מְקַדְּשׁ
הַשָּׁבֹת וּמְבַרֵךְ הַשְּׁבִיעִי. וּמְנִיחַ בְּקַדְשָׁהּ
לַעַם מְדֻשָּׁנֵי עֲנָנָה. זָכֹר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא כְּמִנוּחַתְנוּ.
קָדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ שִׁים חֲלָקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ. שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לְפָנָנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת.
וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה יֵאָדָונוּהי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרַצוֹן שָׁבֹת קָדְשֶׁךָ. וַיִּנּוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׂמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָונוּהי
מְקַדְּשׁ הַשָּׁבֹת:

ואומר הש"ץ קדיש תתקבל (כדף ג)

מְזֻמּוֹר לְדוֹד. יְהוָה יֵאָדָונוּהי רַעֲי לֹא אֶחָסֵר:

בנאות דשא ירביצני. עלמי מנחות
 ינהלני: נפשי ישוב. ינחני במעגלי צדק
 למען שמו: גם כן אלך בגיא צלמות לא
 אירא רע כי אתה עמדי. שבטך ומשענתך
 תמה ינחמני: תעריך לפני | שלחן נגד
 צררי. השנת בשמן ראשי פוסי רויה: אף |
 טוב וחסד ירדפוני פלמי חיי. ושבת
 בבית יהוה ^{יאהדנהי} לארץ ימים:

ואומרים קדיש יהא שלמא, וברכו, ואחיכ או

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
 נדחה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו בגויי הארצות ולא שקמו
 במשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם וגורלנו בכל המים.
 שהם משתחווים להנר ^{יאהדנהי}
 ומתפללים אל אלהי ישיב

יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחווים יכרע כל גופו). ^{יאהדנהי}
 משתחווים לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלפנו ואפס זולתו.
 כפתוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל לבבך כי יהוה ^{יאהדנהי}
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל-
 הארץ מתחת. אין עוד:
 על כן נקוה לך יהוה ^{יאהדנהי} אלהינו
 לראות מהרה בתפארת עזך
 (ס"ח כה"ת) להעביר גלילים מן הארץ
 והאלילים פרות ופרתון. לתקוע עולם

בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וּבְלִבְנֵי כְּשָׁר יִקְרָאוּ
 בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי־
 אֶרֶץ. וַיִּפְרֹוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יְוֹשְׁבֵי תְּבֵל.
 כִּי לֹךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־
 לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה^{יאהדונה} יִתְהַיַּיֵּוּ
 וַיִּכְרְעוּ וַיִּפְלְאוּ וַלְכָבוֹד שִׁמְךָ יִקְרִי יִתְנֹוּ.
 וַיִּקְבְּלוּ בְּלִים אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפֶתוֹב בְּתוֹרַתֶךָ.
 יְהוָה^{יאהדונה} יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :
 וַנִּפְאֶר וְהָיָה יְהוָה^{יאהדונה} לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה^{יאהדונה} אֶתְךָ וַיִּשְׁמוּ אֶתְךָ :

יש נהגים לומר שיר זה אחר התפלה
 יגדל אלהים חי וישתכח. נמצא ואין עת אל מציאותו :
 אחר ואין יחיד כיתודו. נעלם וגם אין סוף לאחדותו :
 אין לו רמות הנוף ואינו גוף. לא נערוך אליו קדושתו :
 קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו :
 הנו לדון עולם לכל נוצר. יורה גדלותו ומלכותו :
 שפע נבואתו נרננו אל אנשי סגלתו ותפארתו :
 לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביט את תמונתו :
 תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו :
 לא יחליף האל ולא יסיר. רתו לעולמים לוילתו :
 צופה ויודע סתרנו. מביט לסוף דבר בקדמותו :
 נוסל לאיש חסיד ככפעלו. נותן לרשע רע כרשעתו :
 ישלח לקץ ימים משיחנו. לפרות מהכי קין ישועתו :
 סתים יחיה אל ברוב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו :
 אלה שלש עשרה לעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו :
 תורת משה אמת ונבואתו. ברוך עדי עד שם תהלתו :

בר יחאי נמשחת אשריך. שמן ששון מחברריך :
 בר יחאי שמן משחת קדש. נמשחת ממדת הקדש.
 נשאת ציץ גזר הקדש. תבוש על ראשך פארך :
 בר יחאי מושב טוב נשבת. יום נסת יום אשר ברחת.
 במעבת צורים שעמדת. שם קניית הודך ונהדרך :
 בר יחאי עצי שטים עומדים. למודי יי הם לומדים.
 אור מפלא אור הקוד הם יוקדים. תלא תמה יורוד מוקריך :

בר יוחאי ולשדה פפוחים. עליה ללקוט בו מרקחים.
 סוד תורה פציצים ופרחים. געשה אדם נאמר בעבורך:
 בר יוחאי נגאזרת בגבורה. ובמלחמת אש דת השערה.
 וחרב הוצאת ממערה. שלפת נגד צורריו:
 בר יוחאי למקום אבני שיש. הנעת לפני אריה ליש.
 גם גלת כותרת על עיש. תשורי ומי ישורף:
 בר יוחאי בקדש הקדשים. קו ירוק מחדש חדשים.
 שבע שבתות סוד חמשים. קשרת קשרי שי' קשריו:
 בר יוחאי יוד חכמה קדומה. השקפת לכבודו פנימה.
 שלשים זשמים נתיבות ראשית תרומה. את קרוב
 ממשח זיו אורף:
 בר יוחאי אור מופלא רום מעלה. יראת מלהביט פי רב
 לה. פעלומה ואין קורא לה. נמת צין לא תשורף:
 בר יוחאי אשרי יולדתה. אשרי העם הם לומדיה. ואשרי
 העומדים על סודה. לבושי חשן תמיד ואורף: בר יוחאי

סדר קידוש ליל שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲבֵי עֲלוֹן
 מִלְּד מִלְּבֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי'ם
 בּוֹאֲבֵם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלוֹן
 מִלְּד מִלְּבֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי'ם

בְּרַכּוֹנֵי לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלוֹן
 מִלְּד מִלְּבֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי'ם
 בְּשִׁבְתְּכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלוֹן
 מִלְּד מִלְּבֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי'ם
 (בְּצֵאתְכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלוֹן
 מִלְּד מִלְּבֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי'ם)
 כִּי מִלְּאֲבֵי יִצְחָק (סֵת שֵׁם יוֹהֵד). לְשִׁמְרָךְ בְּכָל־
 יְדִבְרֶיךָ: וְהוֹאֲדֵנִי יְהוָה יִשְׁמַר צְאֻתְךָ וּבּוֹאֶיךָ.
 מַעֲמָה וְעַד-עוֹלָם:

אִשֶׁת חַיִל מִי יִמְצֵא וְרַחֵק מִפְּנֵי נִיִּים מְכָרָה:

בְּטַח בָּהּ יָב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא

יִחָסֵר: גְּמַלְתֶּהוּ טוֹב וְלֹא-רָע כָּל יָמָי
 חַיִּיהָ: דְּרִשָּׁה צִמֵּר וּפְשִׁתִּים וְתַעֲשֵׂ בְחַפְזֵי
 כְּפִיָּה: הִיתָה כְּאֵנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תְּבִיא
 לְחֻמָּה: וְתִקֵּם בְּעוֹד לֵילָה וְתִתֵּן מֶרֶף
 לְבֵיתָהּ וְחֵק לְגַעֲלוֹתֶיהָ: זְמַמְהָ שָׂדֶה וְתִקְחֶהּ
 מִפְּרֵי כְּפִיָּה נִטְעָה בָּרֶם: חֲנִיָּה בְּעוֹז מִתְנַיִ
 וְתֵאֱמִין וְרוֹעֵתֶיהָ: מַעֲמָה כִּי טוֹב סְחָתָהּ
 לֹא-יִכְבֶּה בְּלִילָה נְרָה: יָדִיהָ שְׁלֵמָה

בבֵּישׁוֹר וּכְפִיָּה תִמְכּוּ פֶלֶךְ: כַּפֶּה פִּרְשֵׁה
 לַעֲנִי וַיְדִיָּה שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן: לֹא־תִירָא
 לְבֵיתָה מִשְׁלֹג כִּי כָל־בֵּיתָה לְבֶשׂ שָׁנִים:
 מִרְבָּדִים עָשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה:
 נֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָה בְּשִׁבְתּוֹ עַם־זִקְנֵי־
 אֶרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה וְתִמְכַּר וְחָגוֹר נָתַנָּה
 לְכַנְעֲנֵי: עֹזִי וְהִדְרָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לַיּוֹם
 אַחֲרוֹן: פִּיָּה פִתְחָה בְּחִכְמָה וְתוֹרַת־הַסֵּד
 עַל־לִשׁוֹנָה: צוֹפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָה וְלֶחֶם
 עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיהּ וַיֵּאשְׁרוּהָ
 בַּעֲלָה וַיְהַלְלָה: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל
 וְאַתְ עָלִית עַל־כְּלָנָה: שִׁקֵּר חָחַן וְהִבֵּל הִיפִי
 אֲשֶׁה יִרְאֵת־יְהוָה וְאֶת־הַלֵּל־תִּנְנוּ־
 לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מִעֲשִׂיָּהּ:

יאמר מזמור לדוד ה' רועי וגו' (דף ק"ו) ואח"כ יאמר

יוֹם הַשֵּׁשִׁי וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
 וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־
 מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי
 בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר־
 בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי מְרָגָן: (יעוניו לחיים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֶרְבִּי יֵאָחֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ
 מְלַךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

יכוון לקיים ס'ע דאורייתא של הקידוש, ועל חיון מצוה דרבנן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֶרְבִּי יֵאָחֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ
 מְלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו וּרְצָה בָּנוּ. וְשָׁבַת קָדְשׁוֹ
 בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן הַנְּחִילָנוּ. וּבְרוּךְ
 לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית תְּהִלָּה לְמִקְרָאֵי

קָדַשׁ זִכְרֵךְ לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם. וְשַׁבֵּת
 קָדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְקַדְּשׁ הַשַּׁבֵּת:

סדר ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 מְלַךְ הָעוֹלָם הָאֵל תֵּן אוֹתָנוּ
 וְאֵת הָעוֹלָם כָּלֹ בְטוֹבוֹ בְּתוֹן בְּחֶסֶד
 בְּרִיּוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. גִּתֵן לָחֶם
 לְכָל-בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: וּבְטוֹבוֹ
 הַגָּדוֹל תִּמְיד לֹא חֶסֶר לָנוּ וְאֵל יִחְסַר
 לָנוּ מִזֶּן תִּמְיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא
 אֵל זֶן וּמְפָרֵנֵם לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ
 לְכָל. וְהִתְקוּן מִחֵיה וּמִזֶּן לְכָל-
 בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְרַחֲמָיו וּבְרוּב

חֶסֶדְךָ כְּאִמּוֹר. פּוֹתַח אֶת-יְדֶיךָ.
 (ר"ת פ"י שהוא ספר יאהדונה י וספר סא"ל וס"ת חת"ך)
 וּמִשְׁבּוּעַ (כספר חת"ך) לְכָל-חַי רָצוֹן:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 גּוֹדֵה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ עַל-
 שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ
 חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה בְּרִית וְתוֹרָה
 חַיִּים וּמִזֶּן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים.
 וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ.
 וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֲסֵן
 רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמִזֶּן
 שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרֵנֵם אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים או' על הנסים (בדף לט) ואם שכח יאמר
 אותו בהרחמן. ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות
 כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכי.

(ו) עַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ וּמְבַרְכִים אֶת שִׁמְךָ
 כְּאֹמֹר וְאִכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ. וּבְרַכְתָּ
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדוּנָה} אֵל הַיָּד עַל-הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדוּנָה} עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוּן:
 רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדוּנָה} אֵלֵינוּ עֲלֵינוּ
 וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירָךְ. וְעַל הַר צִיּוֹן מְשֻׁבֵן כְּבוֹדָךְ.
 וְעַל הַיְכָלְךָ. וְעַל מַעֲוֹנֶךָ. וְעַל דְּבִירָךְ.
 וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְתִקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שִׁמְךָ עָלָיו. אָבִינוּ רַעֲנוּ זִוְנָנוּ.
 פְּרַנְסָנוּ. כִּלְכַלְנוּ. הִרְוִיחְנוּ הַרוּחַ לָנוּ
 מִהֲרָה מְכֹר צְרוּתֵינוּ. וְנָא אֶת צְרִיכָנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדוּנָה} אֵלֵינוּ לְיָדֵינוּ מִתְּנוּת

א אם מברכים על הכוס ימוזג אותו כשיאמר את.

בְּשֵׁר וְדָם. וְלֹא לְיָדֵינוּ הִלְוֵאתֶם. אֶלֶּא
 לְיָדֶיךָ הַמַּלְאָה וְהַתְּרַחֲבָה. הַעֲשִׂירָה
 וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רָצוֹן שְׂלֵא נְבוּשׁ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נְכַלֵּם לְעוֹלָם
 הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מִשִּׁיחָךְ
 תַּחְזִירֵנָה לְמַקְוֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים

רָצָה וְהַתְּלַצְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדוּנָה} אֵלֵינוּ כְּמִצְוַתְךָ
 וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת. הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
 כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מְלַפְנֶיךָ. נִשְׁבּוּת כּוּ וְנִנְחַם כּוּ
 וְנִתְעַנֵּנּוּ כּוּ כְּמִצְוֹת חֻקֵי רְצוֹנֶךָ. וְאַל תְּהִי צָרָה וְנִגּוֹן
 כִּיּוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאָנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה כְּיָמֵינוּ.
 כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחֻמוֹת. וְהַגֵּם שֶׁאֵכְלָנוּ וְשִׁתִּינוּ
 חָרְבוּ בַּיָּד הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ
 לְנֶצַח וְאַל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:
 בְּרַח וּבִיּוֹשׁ וּבְחֻזְמֵי אֵי יַעֲלֶה וַיֵּבֵא (דף לו) וְאִם שָׁכַח אִינוּ חוֹזֵר
 חוֹץ מִלֵּיל א' שֶׁל פֶּסַח וְשֶׁל סְכוּת שֶׁאִם שָׁכַח חוֹזֵר לְרֵאשׁ בְּרַהֲמֵיךָ.
 וְתַבְּנֶה יְרוּשָׁלַם עִירָךְ בְּמַהֲרָה

בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְאֵר בְּלֶחֶשׁ אָמֵן:

אם בשבת שחך לומר רצה והתליצנו ונזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנחן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית. ברוך אתה ה' מקדש השבת:

ואם אחרי שהתחיל ברכת הטוב והמטיב נזכר שלא אמר רצה והתליצנו אפילו אם אמר רק מלת ברוך יחזור לראש ברכת המזון.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבֵינוּ
מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ.
קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל. תְּמַלֵּךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל.
שְׂבָבֵלִיּוֹם וַיּוֹם הוּא הַטּוֹב לָנוּ.
הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִטִּיב לָנוּ. הוּא
גִּמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ
לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחוּ וְהַצְלָה

וְכָל־טוֹב: יַעֲנוּ אַמֵּן. הֶרְחַקְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח
עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: הֶרְחַקְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח
בִּשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הֶרְחַקְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּנֵנוּ לְדוֹר הַדּוֹרִים: הֶרְחַקְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח
לְעַמּוֹ יְרִים: הֶרְחַקְנוּ הוּא יִתְפָּאֵר
בְּנֵנוּ לְנֶצַח נְצָחִים: הֶרְחַקְנוּ הוּא
יִפְרֹסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבוֹזִי (כְּהַמֵּר
וְלֹא כְּאִמּוֹר) בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר: הֶרְחַקְנוּ
הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הֶרְחַקְנוּ הוּא
יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הֶרְחַקְנוּ הוּא יַצְלִיחַ
אֶת יְרֵכֵינוּ: הֶרְחַקְנוּ הוּא יִשְׁבּוֹר
עוֹל גְּלוֹת מִתְּרָה מֵעַל צְיָאֲרֵנוּ:
הֶרְחַקְנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִתְּרָה קוֹמְמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ: הֶרְחַקְנוּ הוּא יִרְפָּאֵנוּ וְרַפּוּאָה

שְׁלָמָה. רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאת
 הַגּוּף: תְּרַחֵם הוּא וּפְתַח לָנוּ אֶת
 יְדוֹ הַרְחֵקָה: תְּרַחֵם הוּא יְבָרֶךְ
 כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל
 כָּמוֹ שְׁנַתְּכֶרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶבְרָהָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב כֹּכָל מִכָּל כָּל. בֵּן יְבָרֶךְ
 אוֹתֵנוּ יחד בְּרָכָה שְׁלָמָה. וְכֵן
 יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: תְּרַחֵם
 הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ:
 בשבת תְּרַחֵם הוּא וְנַחֲלֵנוּ עוֹלָם שְׂכָלוֹ שֶׁבַח וּמְנוּחָה
 לַחַיֵי הָעוֹלָמִים:
 בֵּרַח תְּרַחֵם הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
 וְלִבְרָכָה:
 תְּרַחֵם הוּא יִשַׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ
 בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיֶה יְרֵאתוֹ עַל
 פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִחְטָא. וְיִהְיֶה כָּל־

מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:
 תְּרַחֵם הוּא יַחֲיֵנוּ וְיַצִּילֵנוּ וְיִקְרַבֵּנוּ
 לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵי הָעוֹלָם הַבָּא. מִגָּדוֹל
 (בַּיּוֹם שֶׁמִּתְחַלְלִים סוּסָה וּבִמְצוּעַ"שׁ אוֹי מִגָּדוֹל) וְיִשְׁוַעוֹת
 מִלִּבּוֹ. וְעֲשֵׂה־חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד
 וְלִזְרָעוֹ עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ
 וְרַעֲבוּ וְדוֹרְשֵׁי הַיָּדֵיךְ ^{אֲחֵינוּ} לֹא יִחְסְרוּ
 כָּל־טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַם־זָקֵנְתִי
 וְלֹא־רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזֵב. וְזָרְעוֹ
 מִבְּקֵשׁ־לֶחֶם: כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלַוֶּה.
 וְזָרְעוֹ לְבְרָכָה: מַה־שָּׂאֲבֵלְנוּ יִהְיֶה
 לְשִׁבְעָה. וּמַה־שִּׁשְׁתֵּינוּ יִהְיֶה
 לְרִפּוּאָה. וּמַה־שֶּׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה
 לְבְרָכָה כְּדַכְתִּיב וְיִתֵּן לְפָנֵיהֶם

וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ כְדַבֵּר יְהוָה (אֲדַנְיָ יֵאֱחָדוּנְהוּ)׃
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱחָדוּנְהוּ. עוֹשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַנֶּבֶר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱחָדוּנְהוּ. וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאֱחָדוּנְהוּ מִבְּטָחוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱחָדוּנְהוּ עַז לְעַמּוֹ
 יִתֵּן. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ברכת מעין שלש

האוכל כזית (29 גרם) פת הבאה בכסנין כגון עוגות וכיוצא,
 או מחמשת מיני פירות והם זיתים, תמרים, ענבים, תאנים,
 ורמונים, וכן השותה רביעית (87 גרם) יין בכת אחת מברך בסוף
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֵם אכל מזונות יאמר | אֵם שתה יין יאמר | על פירות מו' מינים או'
 על המִחְיָה וְעַל | על הַגֶּפֶן וְעַל | על הָעֵץ וְעַל
 הַבְּלִקְלָה | פְּרֵי הַגֶּפֶן | פְּרֵי הָעֵץ

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֹדָה מְזוּכָה
 וּרְחֹבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ לְאָכּוֹל
 מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִמְּזוּכָה. רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱחָדוּנְהוּ
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירְךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל
 מִזְבְּחֶךָ. וְעַל תֵּיכְלֶךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר
 הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ.
 וְשִׂמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבַרְכֶךָ עַל יְהוָה
 בְּקֹדֶשׁוֹ וּבְטַהֲרָהּ.

בשבת וְרַצָּה וְהִתְלַיְצָנוּ כִּיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה.
 בריח וְזָכְרֵנוּ לְמִזְבֵּחַ כִּיּוֹם רֵאשִׁית הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
 בריח וְזָכְרֵנוּ לְמִזְבֵּחַ כִּיּוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה.
 ביום טוב ובחיהי' וְשִׂמְחֵנוּ כִּיּוֹם

בשכרות	בש"ע	בפסח	בשבועות
חג הסוכות	שְׁמִינֵי חַג עֲצָרַת	חג המצות	חג השבועות

הַזֶּה. כִּיּוֹם (ביריט או' טוב) מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה.
 כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדֵה לְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱחָדוּנְהוּ עַל הָאָרֶץ וְעַל

המחיה ועל הכלכלה.

פְּרִי הַבְּצֵקִים |

הַפְּסִידוֹת |

על של ארץ ישראל או'

על של אי או'

על של אי או'

מחיתָה ועל כלכלתָה.

פְּרִי בְּצֵקָה |

פְּסִידוֹתֶיךָ |

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָהנוּ} עַל הָאָרֶץ וְעַל

המחיה ועל הכלכלה:

פְּרִי הַבְּצֵקִים |

הַפְּסִידוֹת |

על של ארץ ישראל או'

על של אי או'

על של אי או'

מחיתָה ועל כלכלתָה:

פְּרִי בְּצֵקָה |

פְּסִידוֹתֶיךָ |

מנחה של שבת

מתחילים למנחה, פרשת החמיד, פסום הקסרות ואשרי יושבי ביתך, כמו במנחה של חול, ואח"כ אומרים

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹיָא וּלְשִׁבְי פֶשַׁע בִּיעֵקֵב.

נְאֻם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָהנוּ}: וְאֲנִי זֹאת

בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָהנוּ} רוּחִי

אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי

בְּפִיךָ. לֹא-יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרְעֶךָ

וּמִפִּי זֶרַע זֶרְעֶךָ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָהנוּ}.

מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ.

יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה

אֶל-זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָהנוּ} צְבָאוֹת מְלֹא כָּל-הָאָרֶץ

כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵינֵינוּ מוֹדֵינוּ וְאָמַרְנוּ.

קָדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא עֲלֵאָה בֵּית

שְׁכִינְתֵיךָ. קָדִישׁ עַל-אֶרְעָא עוֹבֵד

גְּבוּרְתֵיךָ. קָדִישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי

עֲלַמְיָא. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָהנוּ} צְבָאוֹת מְלֵיכָא

כָּל-אֶרְעָא זִיו יְקָרִיָּה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ

וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל. בְּרוּךְ

כְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָהנוּ} מִמְּקוֹמוֹ: וּנְסַלְתְּנוּ

רוּחָא. וּשְׁמַעִית בְּתַרֵּי קַל זִיעַ שְׁגִיָּא

דְּמִשְׁבַּחִין וְאָמַרְנוּ בְּרִיךְ יְקָרָא

דִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָהנוּ} מֵאַתָּר בֵּית שְׁכִינְתֵיךָ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָהנוּ} | יִמְלֹךְ לְעָלַם וְעַד:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן אֵלֵינוּ מִלְכוּתֵיהָ קָאִים לְעֵלָם
 וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן אֵלֵינוּ
 אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיֵצֵר מַחֲשָׁבוֹת
 לְבַב עַמֶּךָ. וְהִנֵּן לְבָבְכֶם אֵלֵיךָ:
 וְהוּא רַחוּם וְיִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ. וְלֹא יַעִיר כָּל-
 חַמְתּוֹ: כִּי-אַתָּה אֱדֹנָי טוֹב וְסֹלֶת.
 וְרַב חֶסֶד לְכָל-קְרֹאֶיךָ: צְדָקָתְךָ צְדָק
 לְעוֹלָם. וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת
 לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר-
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ
 אֱדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמֵס-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן אֵלֵינוּ
 מִשְׁנֵב-לָנוּ יְיָהוּ יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן אֵלֵינוּ מִלְכוּתֵיהָ קָאִים לְעֵלָם
 וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן אֵלֵינוּ
 אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיֵצֵר מַחֲשָׁבוֹת
 לְבַב עַמֶּךָ. וְהִנֵּן לְבָבְכֶם אֵלֵיךָ:
 וְהוּא רַחוּם וְיִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ. וְלֹא יַעִיר כָּל-
 חַמְתּוֹ: כִּי-אַתָּה אֱדֹנָי טוֹב וְסֹלֶת.
 וְרַב חֶסֶד לְכָל-קְרֹאֵיךָ: צְדָקָתְךָ צְדָק
 לְעוֹלָם. וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת
 לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר-
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ
 אֱדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמֵס-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן אֵלֵינוּ
 מִשְׁנֵב-לָנוּ יְיָהוּ יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יאהרונתי **יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** יאהרונתי

חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ. יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֵּאדָר: וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ.

כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דוֹר־שִׁידָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: יאהרונתי:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲדַנִּינוּ מִה-אֲדָר שְׁמֹךְ יאהרונתי

בְּכָל-הָאָרֶץ: חֲזִקוּ וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶם.

כָּל-הַמּוֹחֵלִים לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: יאהרונתי:

ואומר החון חצי קדיש, וקודם הוצאת ס"ת עומדים ואני

וְאֲנִי תַפְלֵת־לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַעֲרֹךְ עֵת רַצוֹן יאהרונתי
לְאֵהִים בְּרַב-חַסְדֶּךָ. עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ בִּים:

בְּרִידָה שְׂמִיחָה דְמָארוּ אֵלַיָּה בְּרִידָה וַאֲתַרְדָּה: וְהִי
רַעֲוִיָּה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵם. וּפְרִדְמֵן וּמַעַרְדָּה
אֲחֵנוּ לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדְּשֶׁךָ. לְאַמְטֵנוּ לְמָה מְסֻבֵּי נְהַרְדָּה.

וְלִקְבָל צְלוֹתָנָה בְּרַחֲמֵינוּ. וְהָא רַעֲוִיָּה מְרַבְדָּה דְתוֹרִידָה לֵן
חֲזִין כְּסוּבֵי. וְלִחֲזֵנוּ אֲנָה עֲבָדְךָ מְרַבְדָּה בְּנוּ צְדִיקָנָה:

לְמַרְחֵם עָלֵינוּ וּלְמַנְטֵר יְהִי וְנֵת קָל דֵּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל. אֵתָה הוּא וְן לְבָלָה וּמְפָרְגִים לְבָלָה אֵתָה הוּא
שְׁלִישׁ עַל טָלָה אֵתָה הוּא דְשְׁלִישׁ עַל מַלְבָּנָה וּמְלַבְּוִתָּה

דְּלִידָה הִיא. אֲנָה עֲבָדָה דְקוּדְשָׁה בְּרִידָה הוּא דְסִידָה
קְמִיחָה וְזִמְן קְמִיחָה דְבִרְךָ אֲבוּרִיתָה בְּכָל-עֵדֵינוּ וְשִׁידָה. לֹא
עַל אֲנָשׁ דְּחִיטָּנָה. וְלֹא עַל בַּר אֲלֵהֵן סְמִיכָה. אֲנָה

בְּלִידָה דְשִׁמְיָה דְהוּא אֵלַיָּה קְשׁוּמָה. וְאֲבוּרִיתָה קְשׁוּמָה
וְכִי אֲדָר קְשׁוּמָה. וּמְסֻבֵּי לְמַעַבְדָּה שְׂבָחוּ וְקְשׁוּמָה בְּיָה אֲנָה

בְּחִיץ וּלְשִׁמְיָה יִקְרָא קְדוּשָׁה אֲנָה אֲמַר תְּשַׁבְּחוּ. וְהָא
בְּעֵזָה קְדָמְךָ דְתַפְסַח לִבִּי בְּאֲבוּרִיתָה. וְתִמְחַב לִי בְּנֵן
דְּבָרֵינוּ דְעֲבָדֵינוּ רַעֲוִיָּה. וְתִשְׁלֵם מִשְׁעָלְדֵינוּ דְלִבָּנָה

וְלִבָּה דְבְּלִידָה יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם אֲמֵנוּ:

ומצואין ס"ת וקראים בו ג' גבריי ל' פסוקים בפרשת הסנוע הבא

ומחזירין ס"ת למקומו ואומרים

מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהרונתי

וְלִמְרָא לְשִׁמְיָה עֲלֵינוּ לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חַסְדֶּךָ. וְלִמְרָא
בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמְחַמְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּפַעֲלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי

יְדֶיךָ אֲרָמֵנוּ: מִתְּהַלְלֵנוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִאֵד
עַמְּקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּךָ: אִישׁ-בֶּעַר לֹא יִדְעֵ. וְכִסִּיל לֹא יִבְיֵן

אֲתֵרְאָה: בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים. וְכִמְרֵי-עֵשֶׂב וַיִּצְיָצֵי כָּל-פַּעֲלֵי
אֲנִי. לְהַשְׁמֵדֵם עַד-עַד: וְאֵתָה מְרוֹם לְעֵלְמֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהרונתי
יַאֲבִדוּ: כִּי הִנֵּה אֵי-בְרִידָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָה הִנֵּה אֵי-בְרִידָה
יַאֲבִדוּ. וְתִפְרְדוּ כָּל-פַּעֲלֵי אֲנִי: וְתִרְגַּם כְּרָאִים קְרָנֵינוּ

פלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשדרי בקמים עלי
מרעים תשמענה אזני: צדיק בתמר ופרח. בארו כלבנון
שגה: שתילים בבית יהוה אלהינו. אהרונהי. בתצרות אלהינו
ופרחו: עוד ייבון בשיבה. דשנים ורעננים יהיו:
למנו כרשור יהוה אלהינו. צורי ולא יעולתה בו:

כי לקח טוב נתתי לכם. תורת אלמעותו:

תפון תפלתו קטרת לפניך. משאת פפי מנחת
ערב: תחשיבה לקול שועי בלבי ואלהי. כי
אלהי אתפלל: ואני השיג חצי קדוש

אדני יסדי שפתי תפתה. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ^{אהרונהי (א)} אלהינו

ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל

הגדול הגבור והנורא. אל עליון.

גומר חסדים טובים. קונה הכל

וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל

לבני בניהם למען שמו באהבה:

כשית אומרים וזכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו
בספר חיים. למענה אלהים חיים: ואם שבת אינו חוור

מלך עוזר ומושיע ומגן: (כתובת סגן

יבין שהיא ספר ג"כ אל) ברוך אתה יהוה

^{יהוה אלהינו (הד)} מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני אלהי אלהינו

מתים אתה. רב להושיע.

בקוץ אוכר מזריר הטל ואם אפר משוב הרוח חוור.

בחורף משוב הרוח ומזריר הגשם

מכלכל חיים בחסד. מתיה מתים

ברחמים רבים. סומך

נופלים. ורופא חולים. ומתיר

אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר.

מי כמוך בעל יבסא הישב את העיון גבורות

ומי דומה לך. מלך ממת ומתיה

ומצמיח ישועה:

בשבת תשובה אוסרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים וּזְכֵר יִצְחָקוֹ בְּרַחֲמִים לְתַנּוּם:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה יְהוֹשֻׁעַ ^{יֵאֱהוֹנֵה} מַחְיֵה הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה חש"צ אומר

נְקִדֵי יִשְׂרָאֵל וְנִעְרֵי צִדָּה. כְּנוֹעַם שֵׁיחַ סוּד שֶׁרָפִי קוֹדֵשׁ
הַמֶּשֶׁל שְׁלִישִׁים לָךְ קִדְשָׁהּ וּבִזְכוּתָהּ
עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא יְהוָה אֵל יְהוָה וְאָמַר קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְהוָה ^{יֵאֱהוֹנֵה} יִצְבְּאוֹת. מְלֵא
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מִשְׂבָּחִים וְאוֹמְרִים.
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה ^{יֵאֱהוֹנֵה} מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי
קִדְשֶׁךָ כְּהוֹב לְאֹמֵר. יְמִלְךָ יְהוָה ^{יֵאֱהוֹנֵה}
לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוּשֵׁי
בְּכָל־יּוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָח: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה ^{יֵאֱהוֹנֵה} הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

בשבת תשובה אוסרים הַמְלִיךְ הַקְּדוֹשׁ:

ואם אמר האל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור, חוזר לראש.

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וְמִי כְעַמְךָ
בְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ.

תַּפְאֵרֶת נִדְלָה וְעִמְרַת יִשׁוּעָה. יוֹם
מְנוּחָה וְקִדְשָׁה לְעַמְךָ נְתַתָּ. אֲבָרְהָם
יִגַּל. יִצְחָק יִרְנֵן. יַעֲקֹב וּבְנָיו יִנּוּחוּ
בוֹ. מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת
אֱמֶת וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשְּׁקֵט
וּבְטָח. מְנוּחָה שְׁלָמָה שְׁאֵתָה הוּא
רוּצָה בָּהּ. יִכִּירוּ בְּנֵיךָ וַיִּדְעוּ כִּי
מֵאַתָּה הוּא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם
יִקְדִּישׁוּ יְכוּיִן לְמִסֹּד נִפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם אֶת שִׁמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא
בְּמְנוּחָתֵנוּ. קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ.
שִׁים חֲלִקְנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעֵנו
מִטּוֹבֶיךָ. שְׁמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ.

וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
 יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} אלהינו באהבה ובכבוד
 שבתות קדש וינחחו בם כל ישראל
 מקדשי שמך: ברוך אתה יהוה אלהינו
^{יאהרונהי} מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} אלהינו בעמך
 ישראל ולתפלתם שעה והשב
 העבודה לדביר ביהך ואשי
 ישראל ותפלתם מהרה באהבה
 תקבל ברכון ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך:

בריה ובחוקים אר' יעלה ויבא (דף לו) ואם לא אמרו חזור.

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו
 ותרצנו ותחזינה עינינו
 בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה

יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} המחזיר שכנתו לציון:
 מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} (וב) אלהינו ואהי
 אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
 חיינו ומינן ישענו אתה הוא. לדר
 ודר גודה לך ונספר תהלתך. על-
 חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
 המקודות לך. ועל נפסך שבכל יום
 עמנו ועל נפלאותיך ומיבותיך
 שבכל עת. ערב ובקר וצהרים.
 הטוב כילא-כלו רחמיך. המרחם
 כילא-תמו חסדיך כי מעולם
 קוינו לך:

בחזוכה ובפורים אר' כאן על הנסים (לעיל דף לט).

ועל כלם ותברך ויתרומם ויתנשא

תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
וכל החיים יודוך סלה:

בשבת תשובה או' וכתוב לחיים טובים כל בני כריתך:
ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
ברוך אתה יהוה ואדני ^{יאהדונהי} (ה') הטוב
שמך ולך נאה להודות ^(יכוין ס"ח כה"ת):
שום שלום טובה וברכה חיים חן
וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. וברכנו אבינו כלנו
באחד באור פניך. כי באור פניך
נתת לנו יהוה ואדני ^{יאהדונהי} אלהינו תורה
וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו

ולברך את כל עמך ישראל
ברוב עז ושלום:

בשבת תשובה אומרים. ואם שבת אינו חזור.

ובספר חיים ברךה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונקמה ונזרות טובות. נברך ונקתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ושלום:

ברוך אתה יהוה ויהוה ואדני ^{יאהדונהי} המברך
את עמו ישראל בשלום אמן:
יהיו לרצון אאמרי פי והגיון לבי
לפניך. יהוה ואדני ^{יאהדונהי} צורי וגאלי:
אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי
מנדבר מרמה. ולמקל לי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה.
פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך
תרהוף נפשי. וכל הקמים עלי
לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל

מחשבותם. עשה למען שמך. עשה
 למען ימונה. עשה למען תורתך.
 עשה למען קדושתך. למען יחלצון
 ידידך. ^(רת שם י"י) הושיעה ימונה וענני:
 סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון מסוק
 מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.
 יהוה לרצון | אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהוה ^{יאהדונוי} צורי וגאלי:
 עושה שלום ^(בש"ח או השלום) במרומו
 הוא ברחמי עשה שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:
 י"ט יי ארץ שתבנה בית המקדש במהרה בקמינו ותחלקנו
 בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:
 בשבת שוכה או אבינו מלכנו ומדליגין חסאנה ומחול וכו'.
 ביום שאין אומרים בו תחנה בחול אין אומרים בו צדקתך בשבת.
 אלא או יהי שם ה' מבורך וגו' (דף ג).

צדקתך | פהרריא משפטיה תהום רבה.
 אדם ובהמה תושיע יהוה ^{יאהדונוי}

יאהדונוי: וצדקתך אלהים עד מרום אשר
 עשית גדלות. אלהים מי כמוך: צדקתך
 צדק לעולם. ותורתך אמת:
^{יאהדונוי} תללויה | אוהיה יהוה ^{יאהדונוי} בכל לבב.
 בסוד ישרים ועדה: גדלים מעשי
 יהוה ^{יאהדונוי} ירושים לכל חפציהם: הודו
 והדר פעלו. וצדקתו עמדת לעד: זכר
 עשה לנפלאותיו. חננון ורחום יהוה ^{יאהדונוי}:
 מרף נתן ליראיו. יזכר לעולם בריתו:
 פח מעשיו הגיד לעמו. לתת להם נחלת
 גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט. נאמנים
 כל פקודיו: סמוכים לעד לעולם. עשויים
 באמת וישר: פדות | שלח לעמו צוה
 לעולם בריתו. קדוש ונורא שמו: ראשית
 חכמה וראת יהוה ^{יאהדונוי} שכל מושב לכל
 עשיהם. תהלתו עמדת לעד:
^{יאהדונוי} יאמרו קדיש יהא שלמא וכו' ועלינו לשבח (ברך קיח).

מאחרין תפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקודש. מתפללין ערבית של חול (דף נח) ואוי אתה חוננתנו, ואחר העמידה אוי יהי שם וגוי, וחצי קדיש ואח"כ אוי שובה ה' מעומד. וטוב לומר קודם שובה יהי רצון זה (שהובא בס' בן איש חי ש"ס)

הריני טכין עצמי לקבל אור תוספת קדושת שבת לימי החול, ואתקדש בעזתי בימי החול מקדושת השבת כמו שצונו ה' אלהינו כתורתו הקדושה והתקדשתם והייתם קדושים. ויהר"ס ה' או"א שיעלה לפניך כאלו פונתי בכל הפונות הראויות לכיון כזה:

שׁוּבָה יְהוָה יְהוָה ^{יאהדונהי} עַד־מָתַי. וְהַנְחֵם עַל־

עֲבָרֵיךָ: שְׁבַעֲנוּ בְּבִקְרַח הַסִּדְרָה.

וּנְרַנְנָה וּנְשַׁמְחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ כִּי־מוֹת

עֲנִיתֵנוּ. שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: יִרְאָה אֶל־

עֲבָרֶיךָ פַּעֲלֶיךָ. וְהִדְרֶךְ עַל־בְּנֵיהֶם: וַיְהִי

זַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן. בְּצַל שֵׁדֵי יִתְלוֹנָן:

אָמַר לַיהוָה ^{יאהדונהי} מַחְסֵי וּמַצֻּדֹתַי.

אֱלֹהֵי אֲבֹטְהֶבּוּ: כִּי הוּא יַצִּילֶךָ מִפַּח יְקוּשׁ.

מִדְּבַר הַזֹּנוֹת: בְּאִבְרֹתָי וְיִסְדֶּךָ לֶךָ וְתַחַת־כַּנְפָּיו

תִּחְסֶה. צַנְחָה וְסִחְרָה אָמְתוּ: לֹא תִירָא

מִפַּחַד לַיִלָּה. מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְל

יִתְלַךְ. מִקָּטָב יִשׁוּד צִהְרִים: יַפֵּל מִצִּדְךָ אֶלְרֶף

וּרְבֵבָה מִיְמִינֶךָ. אֶלְיָךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ

תִּבְטֵא. וְשִׁלַּמַּת רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה

יְהוָה ^{יאהדונהי} יְהוָה מַחְסֵי. עֲלִיוֹן שְׁמֹת מְעוֹנֶיךָ:

לֹא־תֵאָנֶה אֶלְיָךָ רָעָה. וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב

בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכִיו יַצִּיחֶלְךָ. לִשְׁמֶרְךָ

בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ. פֶּן־תִּגְוֹף

בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל נִפְתָּן תִּדְרֹךְ. תִּרְמָס

כַּפִּיר וְרַנְיִן: כִּי בִי חֲשַׁק וְאִפְלָטְהוּ.

אַשְׁבְּהוּ כִּי־יָדַע שָׁמַי: יִקְרְאוּ וְאִעֲנֶהוּ

עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצַרְתָּ. אֲחַלְצֶהוּ וְאִכַּבְּדֶהוּ:

אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ. וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶתוּ. וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

ואח"כ אוי ואתה קדוש (דף קלו) וקדיש התקבל ושיר למעלות וקדיש יהא שלמא, וברכו, ועלינו לשבת.

יקח הכוס בידו ויאמר

כּוּס יִשׁוּעוֹת אֵשָׁא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא:

אֲנִי יְהוָה ^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעָה נָא.

אֲנִי יְהוָה ^{יאהדונהי} הַצְּלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הוּא בִּשְׁם

יְהוָה ^{יאהדונהי}

בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית

יְהוָה ^{יאהדונהי}: אֵלֵינוּ

יְהוָה ^{יאהדונהי} וְיֵאָר לָנוּ

אֶסְדֹּדְהֶג בְּעַבְתֵּימֶם.

עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אֵלֵינוּ אֶתָּה וְאוֹרְךָ.

אֵלֵינוּ אֶרֹמְמֶךָ: הוֹדוּ

לַיהוָה ^{יאהדונהי} כִּי

טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

סְבִרֵי מְרִנָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

אם אין לו בשמים, וכן מי שאינו מריח אינו צריך לברך על הבשמים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא עֲצֵי (עֵטָבִי) (מִינֵי) בְשָׂמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל.

וּבֵין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין

יוֹם הַשַּׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בָּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

חותה רביעית ומברך על הגפן (לעיל דף קלד).

סדר ברכת הלבנה

מברכין ברכת הלבנה בשפחה כי הוא כמקבל פני שכינה, וזמנה

משועברו ימים שלמים סעת הסולד, עד יחד יום יחד שקות כ"ב דקום

אחרי הסולד, וצריך שיהי לילה ודאי, ולא תהיה סכוסה אפי' בענדק.

או' מזכור השמים מספרים וגו' (תהלים יט) ואח"כ או'

צוּרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגוֹאֲלֵי לְעוֹלָם הַבָּא.

וְכָל־קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה

קַנּוֹת צְדִיק: הַלְלוּהָ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה
 יאהרונתי מן השמים. הַלְלוּהוּ בַמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ
 כָּל־מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וַיְרַח. הַלְלוּהוּ כָּל בּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם:
 יַהֲלֹלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה יאהרונתי. כִּי הוּא צוּה
 וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֲקִינְתָן וְלֹא
 יַעֲבֹר: יִסְתַּכַּל בֵּית וַאֲמַר כִּי־אַרְאֶה שְׁמִידָה מַעֲשֵׂה
 אֲצַבְעֵיךָ. יֶרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר בּוֹנֵנְתָה:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהרונתי אֱלֹהֵינוּ
 מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ
 בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּי כָל־צְבָאִים.
 חֶק וְזִמְן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת־
 תַּפְקִידֵם. שְׁשִׁים וּשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹן קוֹנֵיהֶם. פּוֹעֵל אַמֶּת שֶׁפְּעָלָתוֹ

אַמֶּת. וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּתְּחִדֶּשׁ.
 עֲטַרְת תַּפְאֶרֶת לְעַמּוּסֵי בְטָן. שְׁנַם
 הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּמוֹתָהּ
 וְלִפְאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהרונתי
 מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בְּסִימָן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל: ג' ט
 בְּרוּךְ יוֹצְרֶךָ. בְּרוּךְ עוֹשֶׂיךָ. בְּרוּךְ
 קוֹנֵיךָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֵיךָ. בְּשֵׁם
 שְׁאַנְחָנוּ מְרַקְדִים ירקד ג' ט, וכן כשחזור בפעם ב' ו'
 כְּנִגְדֶיךָ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַנַּע בִּיד.
 כִּי אִם יִרְקְדוּ אַחֲרֵים כְּנִגְדָנוּ
 לְהִזְיֹקָנוּ. לֹא יוּכְלוּ לַנַּע בָּנוּ. וְלֹא
 יִשְׁלְטוּ בָנוּ. וְלֹא יַעֲשׂוּ בָנוּ שׁוֹם
 רוּשָׁם. תַּפַּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחַד

בגדל ורועד ודמו כאבן : כאבן
ידמו ורועד בגדל ופחד אימתה
עליהם תפל ^{ג"פ} : יש נוהגים לרקד בכל פעם שאו

^{דוד מלך וכו'} דויד מלך ישראל חיו וקום ^{ג"פ} :

אמן אמן אמן : נצח נצח נצח :

סלה סלה סלה : ועד ועד ועד :

לב שהור בראלי אלהים. ורוח

נכון חדש בקרבי ^{ג"פ} :

^{ואו} שיר לסקלות אשא עיני וגו' ^{ואו} הללויה הללו אל בקדשו וגו'.

תנא רבי רבי ושמואל. אלמלא לא זכו

בני ישראל אלא לתקביל פני אביהם

שבשמים פעם אחת בחדש דים. אמר

אביו הרבך נימרינהו מעומד :

^{ואו} קדיש על ישראל, ואח"כ או

והיה אור-הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבועתים

פאור שבועת הימים. ביום חבש יי את-שבר עמו

ומחץ מפתו ירפא: ומעדי זהב וקספ ומלבושך שש ומשי

ורקמה סלת ודבש ושמן אקלף. ומיפי במאר מאד ומצלחי
למלוכה : ואח"כ או' שלום עליכם ג"פ.

קריאת שמע על המטה

רבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי

שהכעיס והקניט אותי או שחטא כנגדי. בין

בניפי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי. בין

באונם בין ברצון בין בשונג בין במזיד בין בדבור בין

במעשה. בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל פר ישראל

ולא יענש שום אדם בסכתי. והי רצון מלפניך יהוה ^{אחורונה}

ואחורונה אלהי ואלהי אבותי שלא אהטא עוד. ומה

שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים אכל לא

על דבי וסורח וחולאים רעים: והי לרצון ואמר רפי

והניח לבי לפניך. יהוה ^{אחורונה} אלהי ואלהי אבותי שמתשכבני

לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום. ומן חלקי

בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר

עברה. ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא

לידי כזיון. וישלום בי יצור הטוב ואל ישלום בי יצור

הָרַע. וְתַצִּילֵנִי מִיַּצַּר הָרַע וּמְחֹלָאִים רָעִים וְאֵי יְבֹהֲלוּנִי
 תְּלוּמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים וְהִנָּה מִסְתִּי שְׁלֵמָה
 לִפְנֵיהֶם וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישׁן הַמֶּתֶה. כְּרוֹף הַמַּאֲד
 לְעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַבּוֹד:

ויאמר אל מלך נאמן ויקרא קריאת שמע כלו ואח"כ יאמר
 יַעֲלוּזוּ חֲסִדִים בְּכַבּוֹד. יִרְנְנוּ עַל־מִסְכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת
 אֵל בְּנִרוֹנָם. וְחָרַב סִיפּוֹת בְּדָם: הִנֵּה מִסְתִּי
 שְׁלֵמָה שְׁשִׁים נְבָרִים סָבִיב לָהּ. מִנְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל:
 כָּלֶם אֲחֹזֵי חָרַב מִלְּמַדֵי מִלְחָמָה. אִישׁ חָרַבוּ עַל־יָרְכוּ
 סִפְחָד בְּלִילוֹת יַחְזוֹר מִפִּי הִנֵּה מִסְתוֹ גִּיפ: יְבַכְּבְּךָ יְהוָה אֲדֹנָי
 יֵאֱהוּנְהִי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוּנְהִי | פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וְיִתְנֶה: יֵשָׂא יְהוָה אֲדֹנָי | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלוּזָיו. בְּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן: אִסֵּר לִיהוָה אֲדֹנָי
 יֵאֱהוּנְהִי מַחְסֵי וּמִצְדוֹתַי. אֱלֹהֵי אֲבֹתָי: כִּי
 הוּא יַצִּילֶךָ מִסַּח יְקוּשׁ. מִדְּבַר הַיּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ וּסְדָד
 לְךָ וְתַחַת־כַּנְּפוֹי תַּחֲסֶה. צִנְה וְסַחֲרָה אִסְתִּי: לֹא תִירָא
 סַפְחָד לְיָלֵה. מַחֵץ יַעֲוֶה וְיָמָם: מִדְּבַר בְּאִפְסֵל יִדְבַּלֶּךָ.
 מִקְטָב יִשׁוּד צְדֵרָיוֹם: וְפֹל מִצְדָּה | אֱלֹהֵי יִרְבְּכָה
 מִיִּמִּינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּכְיֹט. וְשְׁלֵמַת
 רְשָׁעִים תִּרְאֶה: בְּרֵאשִׁית יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוּנְהִי מַחְסֵי.

יאמר וידוי ואח"כ יאמר אנא בכח כלו בכל לילה. ואחר שגמר אותו
 יחזור לומר הפסוק שבנגד אותו הלילה גיפ. כמו שמסודר כאן

לֵיַל א' אָנָּה בְּכַח. נְדַלְתָּ יְמִינֶךָ. תְּמִיד צְרוּרָה:
 לֵיַל ב' קָבַל רִצְתִּי. עֲמָה שְׁבַבְנִי. טַהַרְנִי נִרְאָה:
 לֵיַל ג' יָא נְבוֹר. דוֹרְשֵׁי יַחֲזִיקֶה. כְּבַבְתָּ שְׁמָרָם:
 לֵיַל ד' בְּרַבִּם טַהַרְם. רַחֲמֵי צְדָקָתֶךָ. תְּמִיד נְמַלֵּם:
 לֵיַל ה' חֲסִין קְדוֹשׁ. כְּרוֹיב טִיבָה. נַחַל עֲדָתֶךָ:
 לֵיַל ו' יַחֲדוּ נָאֵה. לְעִמָּה פִּתְהּ. וּזְכֵרֵי קִדְשֶׁךָ:
 לֵיַל שַׁבַּת שְׁוֹעַתְנִי קָבַל. וְשִׁמְעֵי צַעֲקוֹתַי. יִדְעֵי תַעֲלוּמוֹת:
 כְּרוֹף שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתָי לְעוֹלָם וָעֶד:
 אֲתֶה תְּקִיֵם תִּרְחַם צִיּוֹן. כִּי־עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי־בָא מוֹעֵד:
 בְּיָדֶךָ אֲפַקֵּד רַחֲמֵי בְּרִיתְךָ אֹתִי יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוּנְהִי
 (רִית פֶּאֶ) אֵל אֲמֵת:

קבלת תענית

הרוצה להתענות תענית יחיד צריך שיקבל התענית סבבד יום
 בשעת הסנחה. מתפלל י"ח וקורם שיעקור רגליו ויקבלו. ואם שוכח
 יכול לקבלו אח"כ אפי' בין השמשות אם עוד לא התפלל ערבית.
 רבוֹן הַעוֹלָמִים הִרְיֵי לִפְנֵיהֶם עַל תְּנָאֵי בְּתַעֲנִית נְדָבָה
 לְמַסַּר מַעֲלוֹת בַּשָּׁמַר עַד אַחַר תְּפִלַּת עֶרְבִית.
 וְאִם לֹא אֵכֵל אוֹ לֹא אֲרַאֵה בְּשִׂאוֹמֵר מִזְמוֹר לְדוֹד
 יי רועי אוכל להפסיק ולא יתנה בן שום ציון. אכל

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתתן בי
 כח ובריאות ואופה להתענות למחר ותקבלני
 באהבה וברצון ותוונני לשוב בתשובה שלמה
 ותענה צדוקתי ותשמע תפילתי הי אלה שומע תפילת
 כל צהי קרוב שומע תפילה:

בתפלת ערבית של מוצאי התענית קודם שיעקור רגליו ואמר
 רבון העולמים גלוי לפניך בזמן שביח המקדש קיום
 אדם הוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין סמנו אלא
 חלבו ודמו ומתכפר לו ועכשיו ישבתי בתענית ונתחמט
 חלבי ודמי יהי רצון מלפניך שיהא חלבי ודמי שנתחמט
 כאלו הקריבתי לפניך על גבי המזבח ותרצוני (ברכות ז' ע"א):

מומור לתעניות

ביום התענית או' עננו בתפלת מנחה ואחר למנוחה בנגינות או'

תפילה לפני בתינומתי ולפני יי ישפד שיהי יי
 ישמח תפילתי וישועתי אלהי קבוא: אלי
 מסתור פניו ומניי יום צדילי כמחוראלי אנה
 יום אקרא מחר ענני ברצונו בששן ימי: נשאלתי
 מלוקד וקדתי היקה נשעב ונניש לפני קרשכחתי
 מאכל לחמי: מקול אנסתי דבקה שאמי להשעתי
 דמיתי לקשת מדברי קדתי כחום חרבות: שאקדתי
 ואקתי נשעתי כחור עליתי: קדושים הרפעי אוקתי
 חזיקלי יי וישעתי: ברצוני כלחם אכלתי וישעתי

כככי מסקתי: מספני ועמדי וקאספד. פי נשאלתי
 ותשליבתי: ימי כאל נטוי ונני נשעב איבטי: ואמה
 יי לעולם תשוב. ונקרה לדר קדר: אקה תקום תרחם
 ציוני ברצת להקנה כרנא מעד: ברצתי עבדתי את
 אקניתי ואת עפרה חקני: ונורא גיום ארשם יי
 וכל מלכו הארץ את דבונדי: ברצתי יי ציוני נראה
 כקבדתי: פנה אל תפילת הארצה ואל אבדתי את
 תפילתי: תפילת זאת לדור אסדתי ונש נברא יתלל
 ימי: ברצתי מקרום קדשי: יי משמסו אל ארץ
 היקט: לשמע אקתי אסירי: לפתח בני המותה:
 לבשר דציון שם יי ותחלתו בירושלם: בהקבנ
 עצים יחדי ומקלבות לעטר אדתי: ענה כדודי כחי
 קשר ימי: אמר אלי אל תעלמי פתגי ימי: כדור
 חורים שנתקד: לפנים הארץ יסדתי ומשעתי ידוד
 ישמם: הקהו אקדתי ואתה תעמד וכלם פקדי: וכל
 כלבוש מתלבים ותלפז: ואקתי הוא ישועתי
 לא יסמי: קרשעבדתי וישעתי: ורעים לפניך יסון:

מומור לעום אסרתו

מתפללים מנחה ואור' עננו ואחר למנוחה בנגינות אומרים
 למנוחה על אגלת השחר מומור לדוד: אלי אלי למח
 עובדתי: רחוק משועתי דברי שועתי:

אֶלֶּה אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא תִעַן וְלֹא תִדְמֶינָה לִי:
 וְאַתָּה קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: כִּד בְּטַחוֹ אֲבִיתָנִי.
 בְּטַחוֹ וּתְפַלְטֵמֶנּוּ: אֲלֹד וְעָקוּ וְנִמְלִטוּ. כִּד בְּטַחוֹ וְלֹא
 כּוֹשֵׁי: וְאִיבֵי תוֹלַעַת וְלֹא אֲדָשׁ. חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְיוֹרְעָם:
 כִּלְרֵאֵי יִרְעֵנִי לִי. וּפְטוּרֵי כִשְׁפָה יִעֲשֶׂי רָאשׁ: גַּל אֲלֵי
 יִפְלִטָהּ: וְצִלְהֵי כִי תִפֵּן כִּי: בְּרֵאשִׁית גַּחַי מִכְּמֵן.
 מִכְּטִיחֵי עַל־שְׂדֵי אֲמִי: עֲלִיד הַשְּׁלֵכְתִי מִרְחֵם. מִכְּמֵן
 אֲמִי אֵלֵי אֵתָה: אֲתִמְרֵם מִמֵּנִי כִי־צָרָה קְרוֹבָה. כִּי אֵין
 עוֹד: סִבְבוּי פְדִים רַבִּים. אֲמִירֵי כִשֵּׁן בְּתָרוּנִי: פְּצוּ
 עַל־יָדֵיכֶם. אֲרֹה טָרַף וְשֹׂא: בְּמִים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפַּרְדּוּ
 כִּי־עֲצָמֹתַי הָיָה לִפְנֵי פְדוּנֵי. נִמֵּם כְּתוּף מֵעִי: וְכִשׁ
 כְּתִישׁ וּבְחֵי וְלִשׁוֹנֵי מִדְּבַק מִלְּקוֹחֵי. וְלַעֲפָר־מִוֹת
 תִּשְׁתַּחֲוֶי: כִּרְסֻכְבוּנֵי כְּלָבִים עֲבַרְתָּ מְרַעִים הַקִּיפּוּנֵי.
 כִּי־אֵדִי וְדִי וְהִלְלִי: אֲסַפֵּר כִּלְעֲצָמוֹתַי. הַמָּה יִבְיִטוּ
 יִרְאִיבֵי: וְחִלְקֵי בְּדוּי לָהֶם. וְעַל־לְבוּשֵׁי יִפְלוּ גּוֹרֵל:
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי־תְרַחֵק. אֲיֻלּוֹתַי לְעוֹרֹתַי חוֹשֶׁה: הַצִּילָה
 מִחֲרֵב נִפְשִׁי. מִדְּרַגְלָב וְחִדְתִּי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרֹה.
 וּמִקְרָנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי: אֲסַפְּרָה שְׂמִיד לְאַחֵי. כְּתוּף
 קֶהַל אֶהְלֵלָה: וְרֵאֵי יְיָ וְהִלְלוּהוּ כִלְזָרַע יַעֲקֹב בְּכַדוֹהֵי.
 וְיִירוּ מִמֵּנִי כִלְזָרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא־כֹהָ וְלֹא שִׁקֵּץ
 עֲנִית עֵנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֵּנִי. וּבְשִׁעוֹ אֲלִוִי שְׂמֵעַ:

מֵאֵתָה תְּהַלְתִּי בְּקֶהַל רַב. בְּדָרֵי אֲשֵׁלֵם נֶגְדִי וְרֵאִיו:
 יֶאֱכְלוּ עֲנִיִם וְיִשְׁבְּעוּ וְיִהְלְלוּ יְיָ דְרָשׁוּ. יְחִי לְבַבְכֶם
 לְעַד: יִזְכְּרוּ וְיִשְׁכְּחוּ אֲלֵי יְיָ כִלְאֲפִס־אֲרָק. וְיִשְׁתַּחֲוּוּ
 לְפָנָיו כִּלְמִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם: כִּי לֵוִי הַמְּלוֹכָה. וּמִשְׁלַל
 בְּגוּיִם: אֶכְלוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ וְכִלְדִּשְׁגֵר־אֲרָק לְפָנָיו יִכְרַעוּ
 כִּלְיִוְרֵדֵי עֶפְרַי. וְנִפְשׁוּ לֹא תִהְיֶה: זָרַע יַעֲבֹדֵנִי. יִסְפֵּר
 לְאֲדָנֵי לְדוֹר: יִבְאוּ וְנִגִּידוּ צְדָקְתוֹ. לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה:

ברכות מגלה

קודם קריאת המגלה מברך הש"צ מעומד, והקהל ג"כ יעמדו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל מִקְרָא מִגְּלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם
 שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בְּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַהוּא:

יכוין בברכת שהתינו זו לפטור סעודת מורים ומשלוח מנות.

כִּי־יְיָ אֱמִידָה שְׂרָחֵתֵנוּ וְקִמְּנוּ וְהִצִּיעֵנוּ לְזִמְנֵי הַהוּא:

אחר קריאת המגלה גוללה ואח"כ מברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם הַרְבֵּה
 אֶת רִיבֵנוּ וְהִחַן אֶת דִּינֵנוּ. וְהִנּוּקֵם אֶת נַקְמָתֵנוּ.

וְהִמְשִׁלֵם נְמוֹל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. וְהַגְּפִרַע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הַגְּפִרַע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל

אָרִיָּהֶם הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ: אַחֲזִיב אוֹ אֲרוּר הַמֶּן. פְּרוּךְ מְרֻכָּבִי.
בְּרוּךְ וְרֵשׁ. בְּרוּכָה אַסְתֵּר. אֲרוּרִים כָּל הַרְשָׁעִים.
בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל. וְגַם חֲבוּנָה נְכוּר לְטוֹב:

ברכות חנוכה

קודם שידליק יברך

פְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִתְרוֹנֵנוּ וְיִתְרוֹנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר
חֲנֻכָּה (יכוין ר"ת שם נח"ל):

פְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִתְרוֹנֵנוּ וְיִתְרוֹנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בליל ראשון מברך גם ברכה זו

בַּיּוֹם אֲמִי' הַזֶּה חֲנֻכָּה וְקִמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

אחר שידליק נר אחד יאמר

הַנְּרוֹת הַלָּלוּ אֲנַחְנוּ מְדַלִּיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנְּבִלָאוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ. עַל יְדֵי כֹהֲנֵי הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׂמוֹנֵת
יָמֵי חֲנֻכָּה הַנְּרוֹת הַלָּלוּ קָדְשׁ. וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת
לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אֶלָּא לְרְאוּתָם בְּלֶכֶד בְּדֵי לְהוֹדוֹת
לְשִׁמּוֹךְ עַל נִסֵּי וְנִבְלָאוֹתֶיךָ וְיִשׁוּעוֹתֶיךָ:

ואח"כ אומר מימור שיר חנוכה הבית לדוד וגו'.

